

5761

ప్రబుద్ధాంధ్ర

2

౧౫ మార్చి ౧౯౩౬

3

వాణిజ్య సంచికతో చందా ౧-౪-౦

సంపాదకండు

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు

292, ఎన్.ప్లస్వేడ్

అండ్ సన్స్

చెన్నపురి

ఆంధ్రవచనభారతము

ఆదిసభావర్ణములు	సంపాదము	ప్రతి 1-కి	2	8	స్థల్యపాత్రికాప్రీతివర్ణములు	ప్రతి 1-కి	2	8
ఆరణ్యవర్ణము	..	2	8	శాంతివర్ణము	..	4	0	
విరాటాద్యగవర్ణములు	..	2	8	ఆనుశాసనశి, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మాసల,	..			
భిషగ్గోషవర్ణములు	..	4	0	మహాస్థానిక, స్వర్ణారోహణవర్ణములు	..	4	0	

పుస్తకముల కొనుగోలుచేయుచున్నవారికి 20-0-0

అరువది సంవత్సరముల దృగ్గణితవచాంగము

మదరాసు గవర్నమెంటు సత్యప్రకాశము ప్రధానముగా భోజిమనిషాంతిశ్రీమాన్ పీ. రామవాచాస్పత్యులు, వీరి కుమారులు శ్రీశ్రీ. గోపాలాచలయ్యగారు చేసినది. ప్రధానమొదలు గడిచిన వ్యయసంవత్సరము వలకుగల అరువదిసంవత్సరముల వలచునగు అరువది సంవత్సరముగా ముద్రించి గ్రంథరూపమున చక్కగ ప్రచురించినది.

ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ :— ఈ గ్రంథము దేశము యొక్క పుస్తకము 1860-వ సంవత్సరము 45-వ అడ్డు.

గ్రామముననపు మణియగారు స్పెషల్ టెస్టువరీక్షాప్రశ్నోత్తరములు :— 1, 2 భాగములు చేయబడినవి.

గ్రామోద్యోగస్తుల మాన్యుయల్ :— అనగా ముసనపు, మణియగారు, కరణముల మాన్యుయల్.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ :— 1898-వ సంవత్సరము నెం 5 రు అడ్డు.

మదరాసు హిందూమత ధర్మాదాయముల ఆట్టు :— ఈయది హిందూమతసంబంధముల ధర్మాదాయములు చక్కగా పరిపాలింపబడవలయుననెడి యుద్దేశముతో మదరాసు

శాసనసభాసభావలెనై 1927-వ సంవత్సరమున 2-వ నెంబరు ఆట్టుగా శాసించబడినది.

పదములు :— విమలవాదముల పుచ్చిపదముల గ్రంథములకు అర్థములు ముద్రాము ముద్రాముగా పంపవలెను. పుస్తకములపట్ల భారీవిలువ, పొట్టుపార్శ్వములుగా తెప్పించుకొనుటకంటె రైల్వేపార్శ్వముగా తెప్పించుకొనిన సాధారణముగా లాభము కొలువనమొనరు రైలుస్టేషను చేరును అర్థము వ్రాయవలెను. అట్లున్న పంపనది రైల్వే పార్శ్వముగా బుక్కులు పంపబడును.

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

292, ఎన్.ప్లస్వేడ్ చెన్నపురి

బ్రాంచిలు :— రామండ్రి, బెజవాడ, విశాఖపట్టణము

జీవాన్మృతము

జీవాత్మము బలహీనతవలన జనించు రుగత
లను ఆటంకపరచి, దేహమునకు సంపూర్ణ ఆరోగ్య
మును, రక్తవృద్ధి, నరలముకు పటుత్వము, కండ
పుష్టిని, భీమబలమును, తేజస్సును, జ్ఞాపకశక్తి
వృద్ధిపరుచును.

జీవామృతము

ఆరోగ్యమును పునఃప్రతిష్ఠింపగల ప్రాణదాత

బాలభాస్కర

ਬਿਖਲ

అవగాహన

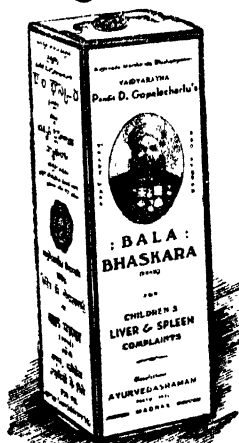
వ్యాధులకును, ఇతర వుదరనంబంధమైన వ్యాధులకు సిద్ధావళిము.

వ్యాధుల వివరములు తెలిపిన మంచి సలహా లొసగబడును.

క్యాటలాగు కోరువారికి ఉచితము.

ఆ యు ర్వే దా శ్ర మ ము

పోస్తుబాక్సు 287, మదరాసు.

బెజవాడ నరస్వతీ బుక్ డిపోవారి స్వంత ప్రచురణములు

డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు			జ.ప.మాలికి		
బంగారు బరిణె	I	1 0 0	డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	I	1 0 0
డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	1 0 0	డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	1 0 0
సుడిగాలి	I	1 0 0	తాసిమా		1 0 0
డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	1 0 0	హంసశిల		1 0 0
శిశువాత్మ	I	1 0 0	కొత్త		1 0 0
డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	1 0 0	కాళిదాసభావనములు		1 0 0
డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	III	1 0 0	వి.వి.భ.ర.కి.ము.లు		
యమదూత		1 0 0	మహావైకృతకథలు		0 8 0
మొర్రుగొప్ప	I	0 12 0	అన్నప్పదీపిక		0 12 0
డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	0 12 0	జ్యోతిషశాస్త్రదర్శన		0 12 0
రక్తిబ్బల	I	0 12 0	దస్తావేజుమతలు		0 8 0
డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	0 12 0	నంజుకరత్నములు		0 6 0
గజదొంగ		0 12 0	పన్నెండురాజుల కథలు		0 12 0
నరళ		0 12 0	హిందూస్తానీ తెలుజాధిని		0 6 0
నారీపితాచి		0 12 0	హిందీ భాషాశాస్త్ర		0 3 0
ప్రతాపదర్శనము		0 12 0	ఘానీ సుబ్బారావు పాటలు	I	0 12 0
చోరాశ్రమచక్రవర్తి		0 12 0	డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	0 12 0
పేటికాంతరళపము	I	0 12 0	వేదానికి పెండ్లి పాటలు		0 8 0
డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు		0 12 0	మహిళామనోరంజని పాటలు		0 5 0
విషాదము		0 12 0	వై.ద్య.గ్రంథములు		
వాత్సల్యవివోదిన		0 12 0	గృహవైద్యచిక్తాస్మరణము		1 0 0
ఇందర		1 0 0	డి.కె.క్వి.పు.స.వ.ల.లు	II	1 0 0
వాడేపడు		0 12 0	ఆయుర్వేదవైద్యసారము		1 0 0
పూరకలి		0 12 0	పశువైద్యము		0 6 0
గూఢసుందరి		0 12 0	గోసాయిచిటికీలు		0 8 0
చరిత్రాత్మక నవలలు			నన్నుగూడప్రదీపిక		4 0 0
వసుదత్తము		1 0 0	మనయింక వైద్యము		0 6 0
తపోవనము		1 0 0	ప్రబంధములు		
			భాగవతరత్నములు		1 0 0
			వేదాంతరత్నములు		0 12 0

మా వద్ద 44 నెకరకములు గలవు. కొరినవారికి నూగుపేజీల కేటాగు ఉచితముగా పంపబడును.

వలయువారు:— ఈ రుకూరి సుబ్బారావు, ప్రొఫ్రయిటరు, నరస్వతీ బుక్ డిపో, బెజవాడ.

తమకు, సక్కిమగోదావరిజల్తా

వార్షిక సంచిక

ప్రబుద్ధాంధ్ర పత్రికకు వార్షిక సంచిక ప్రకటించ తలచాము. అది జులైలో వెలువడుతుంది. అందులో ఆంధ్రదేశానికి, ఆంధ్రజాతికీ సంబంధించిన ముఖ్యవివరాలు పూర్తిగా ఉంటాయి. పైగా చిన్నకథలూ, శాస్త్రీయవిషయాలూ, సాంఘికచర్చలూ, సారస్వతవిమర్శనములూ—ఇలాంటివి ఎన్నో ఉంటాయి. చిత్రపటములతో సంచిక చాలా రమ్యంగా ఉంటుంది. చందాదారులు కది ఎనిమిదణాలకు ఇస్తాము. పోస్టేజీ మేమే భరిస్తాము. పేరాలో లిచ్చిన వాగు దీనికోసం మళ్ళీ యేమీ యివ్వనక్కరలేదు. కొద్ది ప్రతులే ముద్రిస్తున్నాము.

కలాభి వర్ధనీ పరివత్తు

ఇన్నీస్ పేట-రాజమండ్రి

అత్యద్భుత శాస్త్ర ప్రయుక్త సంతాననిరోధక దివ్యోషధములు

గర్భనిగ్రహణి (రిజప్టర్)

ఒకే సంవత్సరమునకు మూత్రమే గర్భము రాకుండచేయును. 12 మాత్రల సీసా వెల రు 2-0-0

గర్భనివారిణి (రిజప్టర్)

శాశ్వతముగా గర్భమురాదు. 15 మాత్రల సీసాయన్ను 8 బెన్సులమందును కలిపి వెల రు 5-0-0

కొంతకాలమువరకు గర్భము భరింపకుండు యుండవలెనను కోరిక గలదా? లేక శాశ్వతముగా గర్భధారణ ములేక యుండు కోరిక గలదా?

ఎట్లులైనను, మావద్ద మంచి సమ్మతమైన మందులు గలవు. ఇవి శాస్త్రప్రయుక్తముగ తయారుచేయబడినవి. ఏమాత్రము అపాయములేదు. అమాఘముగా పనిచేయును. పెక్కుమంది వైద్యులు ఆమోదించి యున్నారు.

అ భి స్రా య ము లు.

(1) డా. ఏ. చటర్జీ, L. M. S. :—గర్భనిగ్రహణి, గర్భనివారిణి, సంతాననిరోధమునకు నమ్మకముగల అమాఘములగు ఔషధములు * * ఇవి నిరపాయకములు. కావున వేను దీనిని సిఫారసు చేయుచున్నాను.

(2) సి. మహాదేవమొదలియారు, పెళ్ళుచూసా మదరాసు :—ఏదేండ్లక్రిందట గర్భనివారిణిని వాభార్య వేలించినది. ఆమె గండము గడచినది. దీనిని పలువురు యధువులకు మెల్లలకు సిఫారసు చేసితిని. వారందరను దీనిని వాడి యప్పుడక్కడి వేళ్ళి కొనియాడిరి.

ఆయుర్వేదభూషణ, పండిట్ కే. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, ఏ. కే. ఏ. సి., 18 కలవచ్చెట్టిపేది, చింతాద్రిపేట, మదరాసు

సంవత్సరాది విడుదల. చిరకాలమునుండి వేచియున్న చిత్రరాజము

లక్ష్మీ ఫిలింసువారి శ్రీ దౌ పది

20-3-1936 శ్రీ మారుతీ సినిమా, బెంగళూరు.

24-3-1936 (సంవత్సరాది) నెల్లూరు, ఏలూరు, గుంటూరు, సికందరాబాద్.

మాస్ట్రీ మాసాంతములోగా బెంగళూరు, నువ్రాస్, మొదలగు పట్టణములయందును ప్రదర్శింపబడనున్నది.

ఖండ ఖండాంతములయందు భారతీయ నాట్యముల సయపుత్యములు చాచిన శ్రీ రాగిణీదేవి, గోపీనాథుల భరత నాట్యము సయనానందకరముగ తీలకొనుడు.

రాజనూయ యాగము సందలి నాగస్వరకచ్చేరీలు, నాట్యములు, మనసు మరపించు మయసభాదృశ్యములు, కర్ణ రసాయనములగు గానములు, హృదయ రంజకములగు అభినయములు గాంచి ధన్యులుగండు.

ఆంధ్రదేశమునందు ఆగొలగోపాలమున కెరుక యగు సుప్రసిద్ధ నటనటీ వర్గమంతయు పాల్గొనుచున్న ప్రథమ చిత్రము.

శ్రీయుత టి. రాఘవాచార్యులు, మాధవసెన్, దైతాగోపాలం, డాక్టరు శివరామకృష్ణరావు, పారువల్లి, బండా కనకలింగేశ్వరరావు, వి.వి. సుబ్బారావు, దాస్, చాచరి, మిస్. సురభి కమలాబాయి, మిస్, లీలాబాయి, మిస్. శ్రీమతి, శ్రీమతి పద్మావతీదేవిగారు మొదలగునారు పటించిన సాటిలేని చలనచిత్రము.

దుర్బోధనుని ఈర్ష్య, ధర్మజుని శాంతము, శిశుపాలుని క్రోధము శకుని శత్రుత్వము ప్రాచీన పాతీవ్రత్య ప్రభావము గాంచి పరవశముగాంచుడు.

విభావమును మైలవరం పాటలు, పిరా సాహెబుగారి నాగస్వరము వీనులారా వినుడు.

For Booking Apply to:-

Lakshmi Films Ltd.,

3-7, Tata Muthiappan Street, G. T. MADRAS.

Telegrams :- LUCKYFILMS, MADRAS

సంపాదకము ౭

రాజమహేంద్రవరము ౧౫ మార్చి ౧౯౩౬

౩ వ సంచిక

నిగళబంధనం

సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి—సంపాదకుడు

ప్రబంధ సంచిక తరువాతి

అయిదో రంగం.

(విరూపాక్షరాయని ఇల్లు, మేడమందున్న తోటలో
అతను అచ్యుతరాయడూ పచానుచేస్తూ వుంటాను.

విరూపాక్షరాయడు—మొత్తంమీద రాజకార్యాల అమృత
సయ్యం గాని వాకిలిదేతుకూ వుంటారు. ఎప్పుడోగానే నగరం
గోవింద గారయ్యంగారి చేలోనూ, స్వయం నాదిండ్ల అప్పయ్యయ్యం
గారి చేలోనూ వుంటాయి. అందరిమీదా దొడ్డయ్యగారి పర్యవేక్ష
లో వుంటుంది.

అచ్యుతరాయడు—ఇంకా సెల విప్పించండి.

విరూపాక్షరాయడు—విషయం అంతా టూగ్ గా ముగిచేసు
కున్నాను కాదా! ఇంకేమి వుందీ!

అచ్యుతరాయడు—చదివే గాని—(అగ్లోక్ష)

విరూపాక్షరాయడు—వా రంతలా తేలుకునే మూడవ తేమిన్న
తేమి.

అచ్యుతరాయడు—వారి తండ్రి గారు, అమ్మలు—(అగ్లోక్ష)

విరూపాక్షరాయడు—దొడ్డయ్యగారే వారి అంటకలకుడు
లేను.

అచ్యుతరాయడు—మరి నెమరు!

విరూపాక్షరాయడు—ఈరోజున పెళ్లిపోయిన వెంటనే పట్టా
భిక్షకం అయిపోతుంది. అది కళ్ళతో చూసి వెంటనే నేను నా
మండలానికి వెళ్లిపోతాను.

అచ్యుతరాయడు—అదేమిటి! కొత్తసంగల సెల విప్పిస్తున్నారు.

౧౪

విరూపాక్షరాయడు—నిజమే. ఇది కొత్త సంగలే.

అచ్యుతరాయడు—అశ్రద్ధం కలుగుతూ ఉంది.

విరూపాక్షరాయడు—నాకూ అలాగే ఉంది. నే నెప్పుడూ
అనుకోనిదే ఇది.

అచ్యుతరాయడు—కారణాలు అవగతమైనా!

విరూపాక్షరాయడు—అన్న గా దిద్దనూ స్వర్గములు కావడమే.
పీడనసింహరాయలు వాని నే నంటే ప్రాణాలిచ్చేవారు. కొత్త
ప్రభువు లేన రై నా, మల్లీ నా కలాంటి చనువు దొగుకుందా?
మొన్నటిదాకా విజయనగరసామ్రాజ్యం నాసంగంలాగా చెలా
మణి అయినాను. ఇప్పుడు రాజ్యంధువులలో ఒకణి. అంతేనా!

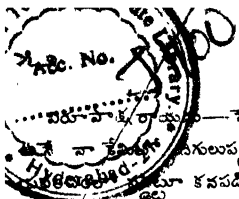
అచ్యుతరాయడు—అయినా ఇక్కడ ఉండే తమ మంషిలం
వారోందుకోవచ్చు కాదా!

విరూపాక్షరాయడు—నాగా ఆలోచిస్తే తమకే వికారం అవు
తుంది. ఏమి బంగార! ఇల్లు కిదలకుండా సొంగి పనులే చూసు
కుంటూ ఉండినా ప్రతిదినమూ ప్రభుదర్శనం చేసుకుంటూనే ఉం
డాలి కదా! కిథును చచ్చిపడ్డ పల్లె దర్శనానికి వెళుతూనే ఉం
డాలి కదా!

అచ్యుతరాయడు—అది నిజమే.

విరూపాక్షరాయడు—ప్రభువు ఎదట మునుపు మిత్రుడులాగ
మరిలేనాణ్ణి. ఇప్పుడు భృత్యుడులాగ—(అగ్లోక్ష)

అచ్యుతరాయడు—విస్తారంగా సెల విప్పిస్తున్న తమకు. అం
దరి మీదా పర్యవేక్షణ చేస్తూ దొడ్డయ్యగారు ఉండగా—
(అగ్లోక్ష)

విద్యార్థులకు—పెద్దన్నయ్యగారు కాలంచేశారు. పెద్దన్నయ్యగారు పదవి పోయినట్లు, కొత్త పదవి కనపడింది. ఆపెట్టిన నాకే సరికల్పం కలిగింది. ఇప్పుడు, ఇంకా యెప్పుడెప్పుడే నేనీ పదవి ఉన్నాను. ఇంకా ఎనిమిది రోజులకు గాని పట్టాభిషేకం కాదు. అంతకాలం యెలాగ గడవగలనో యేమీ రోచడం లేదు.

అయ్యతరాయడు—(చకిన దైవట్టు తోటుకుని ఉంటాడు)

విద్యార్థులకు—ప్రాంతంలో ఆకిరడ కొత్తిగానే ఉండవచ్చు. అయితే, వుప్పు లమ్మిన యావూళ్ళో కట్టి లమ్మినదం కంటే ఆకిరడి ఆకిరడే నయం. ఇకిరడ ఉంటే పరాధనతా, ఆకిరడ ఉంటే స్వాధీనతానూ. అంటే, విజయనగరప్రభువులకు మండలేళ్ళగుడుగా ఉండినా, ఆకిరడ మట్టుకు స్వేచ్ఛ ఆనాధమిచ్చవచ్చు.

అయ్యతరాయడు—దొడ్డమ్మగారు తమర్ని విడిచిపెడతారా?

విద్యార్థులకు—మొగడు బాధం లేనట్లే కనపడింది; కాని చివరికి తప్పనిసరి అయితే ఆలోచిద్దాం ఉన్నాను. నేను తెల్లి పోదానికి ఒప్పుకుంటా రనే నాకు ధైర్యం ఉంది.

అయ్యతరాయడు—తమరు తెల్లవచ్చు. దొడ్డమ్మగారు నా కెలాంటి పని చెప్పినా నేను ఒంటిగాణ్ణియిపోతాను. తమరుంటే నేను ఆనేక సుగమలు. నేలనుకోవచ్చు. తమరు నన్ను దిద్దతారని ఆశించి వున్నాను.

విద్యార్థులకు—తమర్ని నేను దిద్దవమా! ఎంత మంట నెల విచ్చాడా? ఇప్పుడు నయ్యంగా వంటి మంట లేకపోయినా, దొడ్డమ్మగారి వంటి నెలపానాగులు లేకపోయినా, విశాల పైకాయా విజయనగరసామ్రాజ్యం తమరు విలాసంగా పోలేరింటిలగు, తమ ప్రభు నాకు తెలుసు. దొడ్డమ్మగారు నిమిషం గానా ఆ పెట్టుకుని ఉన్నారు. ఇప్పుడు నయ్యగారిని గండినాధుడుగానే ఉండవడమా, మహామర్రిగా వీక్షించడమా ఆ నే బియ్యం ఇంకా లేలలేదు; కాని ఆరండింటా ఒకట తమకు స్వాధీనమవుస్తా నని నేను దృఢంగా చెప్పులను.

అయ్యతరాయడు—ఈ ఆలోచన యెవరిది?

విద్యార్థులకు—“పోయినవారు పోయినా, మిగిలినది విడిపోదానికి వల్లకా” దని చెబుతూ, వదిలినా, నేను ఒకయిం బాగా ఆలోచించవలసి ఉంటుందని చాలా గట్టిగా చెప్పు వినిపినారు. అనూచన దొడ్డమ్మగారి వచ్చింది. ఇప్పుడు నయ్యగారికి గండినాధుడుగా ఉండడానికి ఆశ్చర్యం ఉన్నట్లు తోస్తుంది.

అయ్యతరాయడు—అంటే!

విద్యార్థులకు—మంత్రాంగం తమ స్వాధీనంలో ఉంటుంది.

(అయ్యతరాయని ముఖం వికసిస్తుంది. ముఖం పక్క కిట్టుకుని తీక్షణంగా చూస్తూ ఒక్క ఊరి అలా చించి, కనపడిక నవదనట్లు తల తాపుతాడు. అదికని పెట్టి విద్యార్థులకు రాయడు పెదవులు విగించి కను బాగు రెగరవేస్తాడు.)

అయ్యతరాయడు—అయితే, తమరు తప్పుకుండా యిక్కడే ఉండాలి. తమరు దొడ్డమ్మగారి చెల్లెలి కుమార్తె. నాకు బాగా సన్నిహితులు. ఇదిచరలో మనకు గల పరిచయం, యాపదిపాను రోజుల్లోనూ దృఢతర స్నేహంగా, మారుచుచుంది. పెగా, దొడ్డమ్మగారు మాఅమ్మగారిని సొంతి చెల్లెలుగా చూసుకంటు న్నారు. అంతే నేను తమర్ని విడిచి ఉండలేను.

విద్యార్థులకు—దొడ్డమ్మగారి పూర్వయం కలమూ స్నేహమయింది. దుర్బుధ్ధవశాన చిన్నదొడ్డమ్మగారికి ఆపెకూ గరి పడలేదు కాని—(అక్కోక్కి)

అయ్యతరాయడు—చిన్నదొడ్డమ్మగారు, మొదట్లోనే దొడ్డమ్మ గారికి, మాఅమ్మగారికి కూడా ఎంతగానో ఉంటూ వచ్చారు. నాయనగారు నయనలూ చిరునలూ కనక సరిపోయింది, కాని, లేకపోతే గృహచ్చిద్రా లేస్తే సామ్రాజ్యసంపాదనకు అవకా శాలు లేకపోవును.

విద్యార్థులకు—కాని కష్టస్థితియలనాను చనిపోవడం సామ్రాజ్యానికి చాలా కష్టం. అంటే తమరు సామాన్య లని కాదు సుమంధి.

అయ్యతరాయడు—నేనే యుద్ధాలలో, నేను, చిన్నమ్మగారి కి నేనే పరిగిగతలు తప్పించాను.

విద్యార్థులకు—నే నెగినా? అంతే కానీ నామీ, దొడ్డమ్మగారు నేనుమీ, చాలా ఆపెట్టుకుని ఉన్నాను. కాని కష్టస్థితియలనాను లేని లోపం సాధనం చేసినా కాని. అన్ని య్యగారు ఎంతో ఆరాంకిత ఆశ్చర్యంతో, దానికి లం కలిగిం చిననా రకలో, ప్రతీవానికి మంచిచెడ్డలూ, సాధ్యసాధ్యలూ, బాధనలూ, బాగా విచారణ చేసి ఇప్పుడు నయ్యగారు మాకు మాట చెప్పుకుండా ఆపని కులనే యెంచేత నెగవేస్తుందివేశాలో నాకీమీ బోగ్గకాలేదు; కాని చాలా పారపాటు జరిగిపోయింది.

అయ్యతరాయడు—నా గుండెవలసివేదే; కాని పెద్దన్నయ్యగారు అదారా లేమీ లేకుండా అలాగ అనుమానపడడం చాలా తమరు! ఇప్పుడు నయ్యగారు మాకు చెప్పకపోవడం మేనా తెలు సుమానం కలిగించడం లేదు?

విద్యార్థులకు—అంతా బ్రహ్మభేదంగా ఉన్నది. నేనేమీ చెప్పలేకుండా ఉన్నాను. పెద్దన్నయ్యగారు అలాంటి అజ్ఞ యవ్వడం దొడ్డమ్మగారికి మొదట్లో తెలవలేదు. తనవార తరికాటప్పటికి అంతా ఆయిపోయింది.

అయ్యతరాయడు—అలాగా!

విరూపాక్షరాయడు—తెలిసిన తరవాత వారు చాలా విచారించారు. ఇక వదిలగారి విచారం చెప్పడానికి శక్తం కాదు.

అచ్యుతరాయడు—విష్ణుదొడ్డమ్మగారికి అనుమానం (అక్కోక్తి)

విరూపాక్షరాయడు—అవునవును. విన్నాను. కానీ రామరామా! అది వోక్తి నీలాపనింద తప్ప మరేమీ కాదు. అపాపం కిందిస్తూ కూడా దొడ్డమ్మగారికి అంటుడు. నేనది చాలా గట్టిగా వాదించగలను. అది అలా జరిగిపోయినందుకు వారు చాలా దుఃఖిస్తున్నారు. ఒక విధానం కాదు. సాయం పోవడం. నీలాపనింద రావడం—(అక్కోక్తి)

అచ్యుతరాయడు—కావచ్చు.

విరూపాక్షరాయడు—తమకు సంగతి కనిపెట్టే ఉంటారు. గుణానాథంలో దొడ్డమ్మగారిని చెప్పి యితరైన పేర్లవారి. ఇప్పుడు కృష్ణరాయలవారే ఉంటే పల్లవాడి పేరుమీదుగా తమ రిద్దరూ సామ్రాజ్యసరిపాలన సాగిస్తూ వుండు రనీ, తాము రామా, కృష్ణ అనుకుంటూ నిశ్చింతగా కాలం వెళ్లబుచ్చుడానికి పీలుగా ఉండే దనీ దొడ్డమ్మగారనుకుంటున్నాను; కాని దైవసంగల్పం చేరుగా ఉన్నది.

అచ్యుతరాయడు—అయితే పెద్దన్నయ్యగారి సంగల్పం దొడ్డమ్మగారికి మొదటే తెలిసి ఉంటే అది జరిగి ఉండకపోవు నన్ను మాట.

విరూపాక్షరాయడు—ఇంకా సందేహమా? అసలు, అన్నగారి కేనా యీసంగల్పం స్వయంభువుకాదు. ఎవరో బోధించి మనస్సు పాడుచేసేవారు.

అచ్యుతరాయడు—తమ ఉద్దేశం—(వసుకుతాడు)

విరూపాక్షరాయడు—తెలవడం అంటూ వస్తే తమకు తెలవాలి.

అచ్యుతరాయడు—నాకు గూడా ఏమీ తెలవదు. నా కింతవరకూ రాజకార్యాలంటే శ్రద్ధ కలగనే లేదు. దినాని కొక్కమాటు అన్నయ్యగారి దర్శనం చేసుకోవడం. తరవాత స్నేహితులతో విహారాలు.

విరూపాక్షరాయడు—అవును. రాజకార్యాలలో ప్రవేశిస్తే యిక నిద్రాహారాలకు కూడా తెరపి ఉండుడు. అవి మీద పడేదాకానే రాజపుత్రులకు సుఖం.

అచ్యుతరాయడు—అన్నయ్యగారు బతికివుంటే ఇప్పుడేనా—(అక్కోక్తి)

విరూపాక్షరాయడు—నిశ్చయం. ఇప్పుడైనా తమకు బెంగ అక్కర్లేదు. తమకు ఉక్తి-రిబిక్రి-కాకుండా, కార్యభారం తమ మీద క్రమాంతరాలలో మోపవలసిందని నేను దొడ్డమ్మగారితో మనవిచేస్తాను రెండి.

అచ్యుతరాయడు—అక్కర్లే దక్కర్లేదు. వారితో తమ రలా మనవిచెయ్య నేనద్దు. పెద్దన్నయ్యగారు పోవడం తోటే నాకు అటల

మీది దృష్టి పోయింది. బావయ్యగారూ, వారి తరవాత పెద్దన్నయ్యగారూ స్వనీయంగా రాజ్యపాలన చేశారు. వారి అక్తిరికి నేను భంగం కలగనివ్వను.

విరూపాక్షరాయడు—తమ రంత పనీ చెయ్యగలరు. అచ్యుతరాయగారు కూడా దొడ్డమ్మగారితో తమ విషయం చాలా దూరం మనవిచేసినట్లు తెలిసింది.

అచ్యుతరాయడు—వారు తప్పకుండా మనవిచేస్తారు. నేనంటే వారికి చాలా ప్రేమ ఉన్నది. తమ తమ్ములైన గోవిందరాజయ్యగారితో సమంగా దిద్దుకున్నారు వారు నమ్ము. నాశక్తి వారికి బాగా తెలుసు.

విరూపాక్షరాయడు—శక్తి ఉండవలసి వస్తే అది ఆపగివుంటుందా? వరసరాయలవారి ఆంశ తమలో తక్కువగా లేదు.

అచ్యుతరాయడు—నేను దాన్ని బాగా చూపిస్తాను. నాసంగతి దొడ్డమ్మగారికి బాగా మనవిచెయ్యాలి తమరు.

విరూపాక్షరాయడు—అది తమకు సెల విప్పించాలా! ఆశ్చర్యమానా.

అచ్యుతరాయడు—నా కప్పటికి సెలవు వయచెయ్యండి. మల్లీయింకోమాటు కలుసుకుందాం.

విరూపాక్షరాయడు—చిర్రం.

అచ్యుతరాయడు—సెలవు.

విరూపాక్షరాయడు—సెలవు.

(విరూపాక్షరాయడు అక్కడే ఉండిపోతాడు.

అచ్యుతరాయడు అవతలికి వెళ్లి గుర్తిం యెక్కి చాడు తీస్తాడు.

విరూపాక్షరాయడు—అబ్బో! పెద్దయెక్కులే, పెద్దకుండలకు ఎసుగుపెట్టే రకమే. (తలపంకించి) ఓహో! (అచ్యుతరాయడు వెళ్లిన జైపు చూస్తూ) పెంకతనం చూపించా వంటే ముప్పగిడా దక్కవు. బాగ్నత్త.

లోకంకు వెళ్లిపోతాడు.

అక్కో రింగం

(అచ్యుతరాయగారి భవనం. ఒక గదిలో నిలవు బద్దగయెటట సంచుని అచ్యుతరాయ కూతురు సుగులమ్మ మొదలలో ఉన్న పూలగండ సవరించుకుంటూ వుంటుంది. దాని తాంబూలపు పళ్లెం తెచ్చి ఒక పక్కని నుంచుంటుంది)

సుగులమ్మ—ఏమే?

దాని—బావయ్యగారు వచ్చారు అమ్మా!

సుగులమ్మ—అటలమీద ఉంచు పళ్లెం.

(అమ్మడు నాదిండ్ల అప్పున్న వస్తాడు.)

సుగులమ్మ—ఓహో! వర్షసేనాధిపతులు సునిమిద వచ్చినట్లున్నారు.

అప్పున్నా—అవును. సర్వసేవాధిపతిగారు చిన్న ఆమాత్యురాలు గారి హస్తం చేసుకోదానికి వచ్చారు.

శిరుమలమ్మ—అయితే సెలవు పొందకుండా వచ్చారేం?

అప్పున్నా—నారాక తెలిపే వచ్చానే!

శిరుమలమ్మ—తెలియబరిచినంత మాత్రాన సెలవు పొందినట్లేనా!

అప్పున్నా—అవునువును. నాది తప్పే, త్తమించాలి.

శిరుమలమ్మ—బాగానే ఉన్నది; కాని సర్వసేవాధిపతి ఆంత వాని చేసిన తప్పులకు సులభంగా మన్నన దొరకదు, తమకు వరకం విధించాను. మళ్ళీ నేను సెల విచ్చేదాగా తమ రిక్కడనుంచి కదల దానికి వల్లకాదు. తమకు పెద్ద ఫాయలోవారు కనక రాచబ్బైదు. అప్పులో కయచెయ్యండి..

అప్పున్నా—తమ సెలవుప్రకారం మనుసుకుంటాను. (కుర్చీమీద కూచుని) పెంకతనం చేస్తే కిత్త యింకా పెరిగిపోవచ్చు.

శిరుమలమ్మ—అదీ బుద్ధిమంతుల లక్షణం. (ఇలా అంటూ అతని దగ్గరికి ఒక కుర్చీ లాక్కని కూచుని) కథర్లు చెప్పండి.

అప్పున్నా—కథర్లా? నాసీగి యిప్పుడు అడకత్తెరలో వక్కలాగుంది.

శిరుమలమ్మ—ఏమి?

అప్పున్నా—మూడువేల సైన్యం సిద్ధంగా ఉంచ మని మీ బాబయ్య చీటి పంపారు. అయినవేల సైన్యం రెండు గడియలలో కావలసివస్తుం దని మీఅమ్మ కథర్లు చెబారు.

శిరుమలమ్మ—అయితే?

అప్పున్నా—నే నెప్పు డేమిటి చెయ్యడం? ఇద్దరికీ సైన్యం పంపితే ఒకర్ని ఒకరు—(అశోక్కి)

శిరుమలమ్మ—మాఅమ్మ గారో. మాబాబయ్యగారో కి జ్ఞా పెంచ దానికా మీ ఉద్యోగం?

అప్పున్నా—అలాగే వచ్చింది—పోనీ, యిద్దరి ఆజ్ఞాకూడా పాట న్నట్లే?

శిరుమలమ్మ—అచెలా నీలవుతుంది?

అప్పున్నా—మరేం చెయ్యనూ?

శిరుమలమ్మ—మా అమ్మ గారూ, మాబాబయ్యగారూ కూడా మీకు సమానమే కిదా?

అప్పున్నా—అవును. సమానమే.

శిరుమలమ్మ—అయితే, ఇక మీకు చిక్కనగా ఎమిటి?

అప్పున్నా—కాకమి?

శిరుమలమ్మ—ఏమీ చిక్క లేదు.

అప్పున్నా—ఎలాగా?

శిరుమలమ్మ—ఇద్దరికీ సైన్యం పంపితే ఒకర్ని ఒకరు వధుక్కంటాను.

అప్పున్నా—నేను చెప్పే దజే.

శిరుమలమ్మ—కనక మాఅమ్మ గారు కానా లన్న దానిలో మా బాబయ్యగారు కానా లన్నది కీసే చెయ్యండి.

అప్పున్నా—తీసివేసి?

శిరుమలమ్మ—శేషం మా అమ్మగారికి పంపండి.

అప్పున్నా—కాస్త్రం చెప్పినట్టుంది. ఇది అంతకింటే ఆహాయి కరం.

శిరుమలమ్మ—మరి యీమాత్రం చిక్కు వనలించుకో లేనివారు తగుదు నమ్మా అంటూ ఉద్యోగాని కలా సిద్ధపడ్డారూ?

అప్పున్నా—(మొంగి పక్కకి అప్పుకుంటాడు)

శిరుమలమ్మ—అదీకానిం అంటే అట లనుకున్నారా?

అప్పున్నా—(ఇంకా అలాగే ఉంటాడు)

శిరుమలమ్మ—హ్లాంటే అక పుట్టిందా?

అప్పున్నా—(ఇంకా అలాగే ఉంటాడు)

శిరుమలమ్మ—అడిగినదానికి బదులు చెప్పకపోతే అదో తప్పు అవుతుంది. తెలుసా?

అప్పున్నా—(ఇంకా అలాగే ఉంటాడు)

శిరుమలమ్మ—ఒక్క గడియ మీకు వ్యవధి ఇచ్చాను. అలోచించుకోండి. (ఎదటచూసి) నిమిషంలో వస్తా నుండండేం. (తనీ వెదుకుంది)

అప్పున్నా—మహామంత్రి కూతురు. యుక్తకుల లోటా? పురుషుడైతే స్వామాజ్యాలు నిర్మించగల జాతకం.

శిరుమలమ్మ—(లోపలకు వచ్చి) మానీలం వదిన వచ్చిందండీ.

అప్పున్నా—అలాచనుకోనం. కదూ? మాట్లాడుకోండి నేను వెళ్లిపోతాను.

శిరుమలమ్మ—మేమే అనతిలికే జవతాం, మీరిక్కడే మాచోండి.

అప్పున్నా—వద్దవద్దు. మీరే యిక్కడ మాట్లాడుకోండి. (లేస్తాడు)

శిరుమలమ్మ—కల్లకాదు. మీకు వరకం, తెలుసా?

అప్పున్నా—తీమించండి. (మాచుంటాడు)

శిరుమలమ్మ—(ఎదట చూసి) రావచ్చు వదినా!

(అప్పుడు నీలమ్మ పురుషవేషంతో వస్తుంది)

నీలమ్మ—అన్నయ్యగారు మమ్మల్నొక కంటితో చూస్తూ ఉండాలి.

అప్పున్నా—అందు కడ్డేమిటి చెల్లాయీ? నాసీగి తగిన సాయం చేస్తాను.

నీలమ్మ—అడ్డు రాకుండా ఉంటే అది పదివేలు. సాయం ఏమాత్రం చేసినా కోటిగుణితమే.

అప్పున్నా—సాయం కూడా చేస్తాను.

శిరుమలమ్మ—పోనీ, మీరొక మాటు అనతిలికే వెళ్ళండి.

అప్పున్నా—ఎక్కడ మాచోనూ?

శిరుమలమ్మ—ఈపూటకీ మీయివ్వం.

అప్పున్నా—మహాప్రసాదం. (వెళ్లిపోతాడు)

(నీలమ్మ అశ్విర్యంతో చూస్తుంది. ఆనమలమ్మ గంభీరంగా చూస్తుంది)

ఆనమలమ్మ—హూహో! వదిలా!

నీలమ్మ—(హూమంటూ) ఇంకా హూహో మంటావా!

ఆనమలమ్మ—(పల్లెం యెడట ఉంచుచి) నాంబూలం వేసుకోవదినా!

నీలమ్మ—నువ్వే యీ అంటావేం వదినా! నాకదా నీకు చెలకనిదా?

ఆనమలమ్మ—నిశ్చయం అయేదాకా—(అలోక్తి)

నీలమ్మ—ఇంకా సందేహమే?

ఆనమలమ్మ—కోయగూడేలా, చెంమిగూడేలా వెనకకి అయిందా!

నీలమ్మ—అంత అయింది. నాపాపం పరిష్కరియింది. ఇది అసంగం. యెత్తకు, మనస్సు, దిట్ట పడిపోతాయి. అగ్నిహోత్రంలో ఉరక దానికి ఎయిదుదేరి వచ్చాను. వ్యవహారం యీగారు తిరిగి తేయడే కష్టసంగం. యోగం ఉండే నుల్లి కలుసుకుంటారు. ఆత్మయోగార్లు పెలపు పొందడం అయింది. ఇది నీ అశ్విర్యం కోసమూ, నీ పెలపు కోసమూ వచ్చాను.

ఆనమలమ్మ—శుభం. నీకు జయం కలుగుతుంది. నీకోరికా, నీపూనికా తప్పకుండా నెరవేరుతాయి. నీచాకచక్యం యెంత మౌనమూ వ్యర్థం కాదు. నీసాహసం స్వస్థమే అవుతుంది. నీ మొగమీద కళి యేమీ తరగిపోలేదు. మా అన్నయ్య బుకే ఉన్నాడు. ముప్పు మహారాణిని అవుతావు. సందేహం లేదు.

నీలమ్మ—అంత అశ్విర్యమూ నాకు వదినా! దాని మాట అలా వుండినయ్యి. ఇది మనసినుల్కి నిద్రవేసే, అలస్యం అయితే కార్యం చెడబోతుంది. తీరికగా నీల విచ్చి పంపెయ్యి వదినా!

ఆనమలమ్మ—నిన్ను విడిచిపెట్టలేను వదినా! కానీ నువ్వు కొంపంటి ఎదిగి పూనుకుని ఉన్నావు. కదా అడ్డుపెట్టను. వెళ్లరా. నీకార్యం సఫలం అవుతుంది. నువ్వు మళ్లీ యిక్కడికి వచ్చి నాకు ఎంతోగం కలిగిస్తావు. ఏమీ అనుమానం లేదు.

(ఆనమలమ్మ, నీలమ్మ కొగిరించుకుంటారు. ఒకరి ఒకరు విడిచిపెట్టలేక, విడిచిపెట్టలేక విడిపోతారు. నీలమ్మ వెళ్లిపోతుంది.)

ఆనమలమ్మ—వదిల కది చివర పరుకు. రాక్షసుడు, రాక్షిణం కి దాని కెలాంటి గుం తేచ్చిపెట్టాదా!

.....ఉసురు తగలదూ అపుర్రీ!

ఏడో రంగం

(నీలమ్మ కలనం. ఒక గదిలో కుడిదొడ్డిలో నుంచు కలక్తం కాలితుడుండగా “వచ్చాను బాబోయ్” అంటూ వోకి దాని మాలితుకుంది. “ఏమిట, ఏమిట?” అంటూ పరుగుపరుగు వచ్చి యింకోదాని దాన్ని పట్టుకుంది.)

మొదటిదాని—దొడ్డిలో పొడిచాడే! వచ్చానే! పెగిలు పైకి వచ్చి యేమా మాదూ.

రెండోదాని—పెగులూ శక్తి. పట్టుకుంటూ లేపుగాని—యేదీ! మోసంయ్యా! (చూసి) పెట్టె గాయమే. ఎవడే పొడిచి వచ్చాడూ!

మొదటిదాని—ఎవడో నాప్రాణాలని దానంచాడే వాణ్ణి నా తయ్యా! (పెగుల్లుతూ)

రెండోదాని—ఎవడో వాడూ?

మొదటిదాని—ఎవడో అమ్మగారి మట్టాన్నాడు. “బాగా ఉన్నావులే గంబూ” అంటూ వచ్చాడే వాడి నుంచితేగా.

రెండోదాని—నువ్వేగివూ!

మొదటిదాని—వాడి మొగం నేనెప్పుడూ చూడలేదే. అమ్మగారి చూడాలనగా అనుమానం కలిగి, అదీ యిది అడుగుతూ ఉండగా అడుకుంటూ బుల్లిరాలు ఇలా వచ్చాను. వెంటనే అచ్చి న వచ్చినాడు, కైజూ, దూసి బుల్లిబాసుమీదక ఉరకాడు. గట్టి మని నేనెప్పుడెళ్ళిను. స్వేచ్ఛోయి అహోటు బుల్లిబాసు చేతి కలిగింది. గాడ్డో పోయి నా కిక్కిన నగిరింది. ఎలా పోయాడో వాణ్ణి కోసెయ్యా!

రెండోదాని—బుల్లిగా లేమయిట్టూ? అసానుం కలిగలేదు కదా? (వెళ్లిపోతుంది)

మొదటిదాని—ఇట్టా ఉంటే నన్ను విడిచి వెళ్లిపోతావులే?

రెండోదాని—ముందు బుల్లిబాసు సంగతి చూడాలి. లేకపోతే మన పని ఉప్పువారే. ఓర్పుకో, చూసే వస్తాను. (వెళ్లిపోతుంది)

మొదటిదాని—(లేచి) నాకొడుకోయ్! నామాకుకోయ్! నేనీకొత్తకన్యకోయ్! నాప్రాణాలను వాడెక్కడ దాపరిచా వున్నారో? (ఏడుము లోపలకు వెళ్లిపోతుంది)

సశేషం

అర్హ!

కాకినాడలో జరిగిన దని చెప్పబడే నవ్యసాహిత్యసభ విషయమై “కాకినాడపత్రిక ప్రముఖులు దీనిపట్లయంతా బాధానీత్యం చూపించడం అశ్చర్యకరంగా కనిపింపిన ఆహ్వానసంఘంవారు సాహిత్యపర్యాయచరిత్రయందు కావ్యక్రమంలో చేర్చిన తొలివని వ్రాశారు, ఫీల్డర్ ప్రబుద్ధాప్రి సంవాదయింబో ఈసందర్భంలో కొన్ని సంగతులు తెలియజేయవలసి ఉంటుంది.

మొన్న, ఇక్కడ జరిగిన దన్న నవ్యసాహిత్యసభకు, ఆహ్వాన సంఘసభ్యులు కావలసిన నాడేవాళ్ళ దగ్గరకు కొందరు వచ్చారు. మాకు చేతనైన చందా యిచ్చుకొని కొంతమంది సభ్యులైనారు. అంతే.

ఆహ్వానసంఘం నేన ఒక మాత్రేనా సమక్షించుటం కాని, సభాకార్యక్రమం ఏర్పాటుచేయుటం కాని, అక్కడ జరిగిన అన్నికొకటి కంటే కాని, సభాకార్యక్రమం చేయడానికి ఒకటిని ఆహ్వానించుటం కాని, నియమం దీక్షలు తెలియజేయు. ఆహ్వానసంఘం సభ్యుల కొందరు సభాకార్యక్రమం వ్యాక్రమం తెలియజేయు. అక్కడ జరిగిన ఇవ్వలేదు. కావ్యక్రమం జరిగిన దింటే గాని యింతయేర్పాట్లలో గాని ఆహ్వానసంఘం నివేదన ఒకకొక మేల వాడవచ్చు.

వియన్ర్యయందే అనేది జరిగిందా? అనేది సర్వసామాన్యముగా తెలియజేయవలసిందిగా, నిందునభలం వైనా వచ్చి యిది అశించాము. అది లేదు.

నవ్యసాహిత్యపరిషత్తు, నవయుగంలో అన్ని భావాలవారికి అక్కడ ఆచారం ఇచ్చి, ఏవిధంగా భావన వాడబడుతున్న అట్లన్నది తెలియజేయవలసింది, నిర్ణయం చేయాలి. కావలసినంత కావ్యం ఉన్నది. చేయవలసిందిగా: వ్యావహారికాధ్యయనం ఒక పద్యం, ఒక దాని లేక, ఒకటి వారి స్వంతభాషల ప్రాగ్భియం భావం వచ్చి వాడుక నామం. అన్ని స్థలం లు వ్రాయగలగట్టలు మన దింటే ఇప్పుడు వేసి కొత్త అక్షరాలను కల్పించుకోవడం. విజ్ఞానశాస్త్రాలకు, సభ్యులకు తానులకు సంబంధించి భాషలో లోపంగా ఉన్న ఎన్నో సాంభాషికపదాన్ని సృజించడం. మొదలైన ఆహ్వానభాషిక పాఠం తెన్న ఉన్నది. జాతీయవాదం తోపుడే రచనలన్నీ అప్పుడొత్తాయి. ప్రస్థానాత్తములు, వాదనలు మొదలయిన నన్ను - ప్రకటించి వాస్తవ్యాన్ని అభివృద్ధిచేయాలి. ఇన్నిటినీ గోనజేయడం ఏవో కొన్ని మాటలు పద్యాలు మొత్తం నవ్యసాహిత్యం అని గుర్తించడం జరుగుతోంది.

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తులో కనబడే సమయితభాషలు లోనాలు నవరచి, సాహిత్యరచయితో ఈపద్యం నవ్యసాహిత్యానికి అంటికి పరిగట్టు అవుతుందనే అభిప్రాయం ఉండి, కొంతమంది మి సభ్యుల మార్గం.

చేతనైసరియట్టును ఉన్న సమాధిం ప్రస్తుత, భగవద్యుగాలో ఆహ్వానసంఘసభ్యుల ప్రయేయం లేకుండానే అక్కడ జరిగింది. యజమాన్యం అంతా ఆసభానాయకులయిన కొందరు వ్యక్తులే వారికి ఉచితం అని తోచిన విధంగా జరుపుకున్నా దని వింటు

న్నాము. ఆవిషయంలో కాకినాడపాఠశాలవాద, ఆహ్వానసంఘంవారివార బాధ్యత చెట్టపం న్యాయ మేనా?

కాకినాడ } చిత్తగించవలెను.
అంత-అంతే } మా. నెం. పీ. క. రంగాచార్యులు
(వకీలు)

(ఈలేఖ చూడగా, మొన్న కాకినాడలో జరిగిన నవ్యసాహిత్యపరిషత్తు నిర్వహించుటలో ఆహ్వానసంఘంవారికి ఎలాంటి బోధనా లేనట్టా, చందా నివ్వడంలో వారి పని ముగిసినట్టా, వైగా, వారిలో అనేకులు పరిగట్టుకు రాలేనట్టా. రానాలన్నా ప్రవేశాని కకకాళామి కల్పించు సినట్టా కనబడుతూ ఉంది. ఇంతేకాకుండా “యామాన్ర్యం అంతా ఆసభానాయకులయిన కొందరు వ్యక్తులే వారికి ఉచితం అని తోచిన విధంగా జరుపుకున్నా దని వింటున్నాము” అనేమాటలల్ల ఆహ్వానసంఘంవారిలో అనేకులకు ఈసంగతులలో అసంతృప్తి కనబడటా, అది అసమాన్రంగానే ఉన్నట్టా ముగ్ధులైతూ ఉంది. అయితే: ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులయిన వారు మెంజుకుంటూ రానాలనట్టు గాన ప్రాంతంలలో తమ స్వాగతి వచనాలు వినిపించు ఉన్నారు. కావ్యరసాలలో ఒకరైన సమయమంతుల అచ్చమైన పంతులు గారు కూడా ఒకటిరెండుమాట్లు వేదిక యెక్కి ఏవో కొన్ని సంగతులు తెలియజేసినారు. అయినప్పటికీ రంగాచార్యులుగాన చెబుతూ ఉన్నది ఎంతవరకూ నిజం? ఆచార్యులుగాన కల్పనం అభిప్రాయం కాని, ఎంత అని కాని నిర్దానిగా చెప్పడానికి మానము అధారాలు లేవు. కాని వచ్చి ఉన్నవారేనా ఆహ్వానసంఘసభ్యులు, సమావేశంలో, అంటిపట్టునట్లు సభాకార్యక్రమంలో ఏవో కొన్ని అసంతృప్తి లేవనెత్తటం దీని కల్ల కాగా అవధానం అంతలోంది. నిజానికి ఆలాంటి సన్నివేశాలు రచనమే వస్తే ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులూ, కావ్యరసాలూ కూడా అట్లకొరలేకా అట్లకొరలేక జరిగి ఉండగా అనవరం. నవ్యసాహిత్యపరిషత్తులకు ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు అదరంగాని, ప్రోత్సాహంగాని కలిగిఉండాలి లేదు. అసలు, వారి కందులో సానమే లేదు. ఇలాంటి స్థితిలో అభ్యుదయంగా ఏర్పడిన నవ్యసాహిత్యపరిషత్తులో కూడా కొందరు నిరంతరభాషాకారం చేయించడమూ, ఆహ్వాన యిచ్చిన ఆహ్వానసంఘంవారికి కూడా అందులో తగినంత బాధ్యత లేకపోవడమూ-ఇలాంటి సన్నివేశాలు కొరిగివేసి కాని. కాళిదాసు యెగుగు మనసిందేమిటలకు కనపడకపోయినా, తెనుగుదేశంలో యిప్పుడు నవ్యసాహిత్యం మాటా మాటా సుడికలతో పెంపందుతూ ఉంది. దానివల్ల యువకులలో చాలామందికి చిత్తసంస్కారం కూడా కలుగుతూ ఉంది. ఈకారణంవల్ల నవ్యసాహిత్యమునకు ఇప్పుడు పరిపక్వత ఏర్పడడం చాలా అనవరంగా ఉంది. ఏర్పడనే ఏర్పడింది కూడాను; కాని అడుగులోనే నాందవం దన్నట్లు ఈఅసందర్భా లేమిటి?

సంపాదకుడు)

ధీరోదాత్తి నాయకుడే వీరరసాశ్రయయోగ్యులకలవాడు. ధీటాడిగ తంగా వీరవర్ణనము అస్వాద్యంతకాలేదు. వీరరసము ఉత్తమప్రకృతి అంటే “ఉత్తమా చమత్కారాభిరూపాధ్యాయకతయోగసంతరా దుత్కృష్టా ప్రకృతి స్వభావోదయస్య” అని హిందూ ఆర్థశాస్త్రము చెప్పును. అని శ్రీరామచంద్రుడు చెప్పుచున్నాడు.

అలంకారికులు చేసిన సంఖ్యానపద్యములలో ౧౭ముల తగతము భావమునుదురు. అందు ౧౭ములలో స్వయంవిభాగము లేనట్లే మరి ౧౭ను విచక్షణకుండా ఉండరాదు. అయినా ఆశ్చర్యనిదానంలో మాదిరి ఉపాధిభేదమునుబట్టి క్రమికతతప్పదు.

“శృంగారవోహ్యుక్తినిబాణా వీరముఖ్యైశ్చయోగకాః” అనికొందఱు “శృంగారే వీర క రణాశ్చుత్త” అని కొందఱు “శృంగారో హస్త్య క రణాశ్చాగ్రవీరభిర్యుగకాః” అని కొందఱు ఇట్లువచ్చియున్నాగా నగున పలుకుతూ అట్లాంటే క్రమికతానుసంధానంలోని స్వార్థ స్వాన్ని హిందూ నిర్ణయించారు. కాని సాహిత్యసాగర్లలో వీర రసము మూడవశ్రేణియలో మొట్టిది.

శృంగారము తెలువారి ప్రాధాన్యమును సాహిత్యమున వహించిన రసాలలో ఇది మొదటిది. అందువలననే శృంగారానుభవ రసాంతర్యాద్యస్వస్వభావాన్ని దీనికి లంకితంవచ్చును. వీరరసము నకు ఉన్న ప్రాధాన్యవిధములై సాహిత్యముగా ఎవరికీ ఆనాయ ఉండదు. దీనికి ఇంతప్రాధాన్యం ఎందువలననా? అని గూడా లోకం ఎప్పుడూ ప్రశ్నించును. దీనికి ప్రాధాన్యం కలిగియున్న కవి పడితే కావాలి ఏమిటో? అనే ఆలోచన కలుగుతుంది. ఇప్పుడే వీరరసరచకకాలంలో వీరసాన్ని పెరిగించి అంతరేఖావలం భావతౌర్యాగ్నిం.

వీరరసములో ఉత్సాహముగాయుభావము ఇది. సంతాపము యములో ఉ నటమువలన అభిమానమునైన అందును దీనిలో ఉంటుంది. ఉత్సాహవేగములో సాధులొచ్చి ఉత్సాహకృష్టంసాగి గుర్తింబుయితే సహజముకొనవచ్చు. అన్యాయమునకు సహాయము ఈవైపుకివచ్చి ఉదాత్తత్వమును సంగ్రహించి తీరుమును అర్థ ప్రాయము చేయగలుగుతుంది. ప్రాకృతియు పుణ్యవనాదులగు ముయితే అధ్యాత్మికమైన ఇచ్చుమాటా కలుగవచ్చు. వైస్వర్ణకావ్యా కృతేచ్ఛలన్ను మూర్ఖుభేదమును నిరవారిత ప్రభేదములట్టి సహము నిర్ణయించుకోవాలి. అన్నివిధములయిన వీరభేదములలో అధ్యాత్మికేచ్ఛ సమవృత్తిని సంగ్రహించుతుంది. వైస్వర్ణకేచ్ఛలన ఒక ధర్మము లోనో, దానములోనో, యుద్ధములోనో, విశేషాక్షేప కలుగవచ్చు. సాంప్రయోగికమైన ఇచ్చు వీరభేదములలో ఏక శివవ్యాప్తి. ఈఇచ్చు వీరసాహిత్యమునుబట్టి ఉండదు. సాంస్కరిక—దేశపరమానిక—అభి యోగికేచ్ఛలతో కలయిక పొందిన ఉత్సాహము పరిపుష్టమయినా పరాంగభావము పొందుతుంది. ఈమాడు ఇచ్చలలో తనకు అభి మతమయిన పదార్థముయొక్క సంస్కరములను—సాద్విశ్వమువలన, అనుసరణమువలన తదన్వయము విషయముగా చేసికొనటం ఉన్నది.

అందువలన తదన్వయవిషయకేచ్ఛ అభిమత పదార్థానుగతము కావలసి వచ్చి, అంత్రాతుకు సావలాలంచం ఇవ్వటం అధికారి అనుగ్రహం కొరకేగా.

ఇది కాకి అపభ్రంశకేచ్ఛనుగూడా పరిగణలో చేర్చాలి. ఇచ్చు సముత్పత్తి అనుకరణ ప్రభావమువలననూడా అవుతుంది. పూర్వ కాలంలోని అదర్శపురుషుల అనుకరణం, ఇప్పటి మహనీయుల అనుకరణము వైస్వర్ణకమైన ఇచ్చును పోషించి అస్వాదనపథంలో ప్రాధాన్యము పొందినపుడు ప్రత్యేకంగా ఎన్నవలసిందే. ఒక దొంగవేషం ఇందులో తొరబడుతుంది. “అహమేవంవిభాః” అనే అహంకారప్రాణత తనకు ఉంటుంది కాకి లోకిము అనుకోవాలని దాంభికేచ్ఛతో ఉంటుంది. తనప్రకృతి ఎట్లాఉన్నా సరే శ్రోత్ర యధాంగసవేషం చేసి “ఈడు అహాయుకుడురా” అని లోకిరణ నకు నటట్లు ప్రవర్తనచేసి శిలగావ్యులమాదిరి. ఈదాంభికే చ్ఛాన్నిగతిమైన ఉత్సాహము ౧౭ వాల్మీకి సామర్థ్యముతో ఉండి అస్వాద్యము అవుతుందో కావో భావక ప్రాంతం కనుగొనవాలి.

ఉత్సాహవేగములైన చిత్తకృష్టి ఔన్నత్యాభిలాషతో ఉండగా, కలిగే అనుభవములనుబట్టి ఉత్సాహోపాధులనుబట్టి వీర రసమునకు కలిగిన ప్రభేదములను అలంకారికులు అనేకరీతులుగా సంఖ్యానింపారు. భరతుడు “దానవీరం ధర్మవీరం యుద్ధవీరం తప్తవీరం, రసవీరమపి న్రాహుప్రవృత్తిర్ విధమేవహి” అన్నాడు. “దానధర్మయ్యుద్ధయయాచనమన్వితశ్చసర్గ” అని విశ్వనాథుడు ౧౭గంధర్వంలో “హవోవీరరసస్వస్యంగారరసస్వేనప్రకారా నిరూపయతుంశక్యతే” అని వ్రాసి సర్వవిధత్వాల రీతియలను గూడా వివరించాడు ఉదహరించాడు. అమృతానలం ఇంతకతో తల్పింపించలేను. దానధర్మధర్మ సత్విషద్యాతపోయత్తు త్యా గయోగిత్విమానంపప్రసూపకాగానానాం పై స్వగ్ధ్యై పత్తిత్తద్ధాభక్తి నిములను వ్రాసి కాలం వీరముగూడా గ్రహించుకోమన్నాడు. “సచైవమస్యా సంఖ్యాత్వేంద్యోనిః” అన్నాడు—రసభేదభావం కల్గినా అనువరించిన ౧౭వైపులను అలంకారికులను అలంకార మేనట అనుత్పత్తుల ఇంకాభేదాలు ఉపహింసవచ్చు—ముఖ్యమైన భోజనవీరం కలుపుకోండి ఇట్లా కలగలుపు చేయనలమకొన్నపుడు శిశుగ్రహంబుయొందు.

అలంకారికుల ఆశీప్రాయములో వీరరసమును ప్రాధాన్యము ఉన్నది. రూపకశ్రేణిలో సర్వప్రధానమైన నాటకములో వీరశృంగారముల నే ప్రధానముగా ప్రతిపాదించాలన్నాడు. అనంద వర్ధన మతానుసారంగా సర్వరసయోగ్యత నాటకానికి ఉన్నా శృంగారవీరములలో అన్వితరము ప్రధానప్రభాద్యముయితే నాటకానికి అనితరశోధకలుగతుందని సమృద్ధయులు ఆంగీకరించుతున్నారు. శ్రవ్యకావ్యమార్గములోనూడా ఒకప్రక్క శృంగారం వేరొకవంకవీరం సామాన్యంగా సమానంగా పనికొత్తుకున్నవి. శృంగారమాదిగా వీరరసమూడా అందరకూ అనుభవపథంలో అందు

పాటలలోనే ఉన్నది. ఆస్వాభాసికి మైన అలోచనపైట్టోకిందా అలా విందితే వీరకవం ఎందుకు ప్రధానం కాను? ఇది ఆస్వాభాసనూ? అని మానిలోకిం ఆనూకీకృత్యము. వీరరసప్రభేదాలలోని మహత్త్వము కీర్తనానుకీ గొప్పతనమును సంపాదించినది. సత్యశక్తికి ధానం సరికీలిందితే వీరానుభావం ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని అంగం గా రంపితునిది. దానిద్వారా సత్యశక్తిదాలలో పగలోకి క్రాంతి చేయింపులంపడటం దీని స్వాగతం కనపడుతుంది. ఇతరప్రభేదాలలో విహికానుభావం అనుభవించగల సేతువు. స్వాగతకానం అలోచనకారం కలసి ఆస్వాభాసానందం వీరంలోనే ఉన్నదిగా మిగిలినది. చేస్తున్నది. ఆస్వాభాసానందం సరికీలిందితే వీరానుభావం ఆంధ్రరాష్ట్రం అని మేనంపింది.

మైన దీని ప్రాధాన్యత ఆనుకూలవృత్తితో ఆందరిలో ఆనునూర్తి తోపెంది.

జౌచిత్త్యపరీక్షరసములలో ఆత్మకనరమని అనందనరసము సోప జ్ఞతో అని శాసనముచేస్తున్నాడు. ఎంతకీ త్రవ్వనివీరానమనన్నా జౌచిత్త్య నాటిద్యం కలుసుకొన్నటుయితే లక్షనవిప్లవముశేషములో మాదిరిగా నమస్కారము తోహితమవుతుంది. “ప్రకన్న మధురధరారోహితవృత్తి:” అనునదిగా ఘటనావిశేషం విలసనం పొందాలి. జౌచిత్త్యము సోపజ్ఞస్త్ర. ఆనాచిత్త్యము చమత్కారకాణము. ఉత్సాహకర్మముకిది దివ్యచిత్త్యము అనికీరారు. గ్రంథములో స్వీకార్యమైనవస్తువు ప్రబంధప్రకృత్యము కావాలి. నాయకుడు ప్రఖ్యాతికొన్నాడు కావాలి. ఇట్లాంటివి గణనములో కలివ్యాముగుడుకాదు. లేచిపోతే అకముకిది బ్రేక్షిపుష్ప కయచేసి చింతాచేసి ప్రాసము తలచారు.

ఈ ప్రాసము చూడగ్రంథాలలో ముఖ్యముగా చంద్రమట్టమని మనవిచేశాను. చూడ అదికావ్యము. సరసమిందంజమే అనునాహార భావత్వాన్నిమహాభావమున్నతే? అని ప్రశ్నించినా భావము మీకనుచే. ఈ చంద్ర మహాగ్రంథములను ఆవిరించి మూడేదేదేన నాడుయ్యే సప్రధానంగా లేకపోలేదు. రాజప్రయంతో ఉన్న తనానందపాండు కవిచంద్రము గాజుమతానందంగా కొన్నికొన్ని గ్రంథాలలో శృంగారానికి ప్రాధాన్యం మాంచిగా లేదు. అంతగా సులేధూరం కావలసిన చూడ సంతోషించునలసెందె. చుక్కల స్వభావంలో నూడుకొన్న అబలానందతో అడవలో తేదగు తలచి కపిశృంగుల సందనమిందంజం ఉన్న గ్రంథాలలో స్త్రీలను ప్రాస నిర్వహణ ఇవ్వలసిన వేడికొలత స్త్రీలు కొందరు మాటలతో వారిని నిరసించుతారు కాని వారి అభిప్రాయంలో ఇట్లాంటి సభాజీతంతో ప్రకాశించిన అనాహార నోకరిలేదు. సుగంధిత్వ కావ్యవాగ్దయంలో నిగిగనప్రధానకీ కావ్యాల ఎక్కువగా ఉన్న వేమ అనందమతుడి. కాని కావ్యాలలో ప్రభావకర్మమును సీత రసము అస్సావ్యమై భావనాపథంలోనే వికారించింది కాని ప్రకర్త వలలో శోధనవాగ్దయపాఠం గ్రహించలేదు. అగ్రంధాల విగ్రాహితల తాత్పర్యంనూడా అంతే వేమ అని ఊహించుకోవలసింది. ఆకలికల ధన్యులయినారు. వాళ్ల శుష్కరేఫలం వాళ్లని నిందించింది.

ఆగ్రంధాలలో సరిగతీ మామనంటే ముందుగా సహృద యాలలో ఊడా వీరసావేదన కిది గుతుంది. “ఉత్తప్రపంధంలో వీరరసం ప్రధానప్రకృత్యాంగంగా ఉన్నది.” అని చెప్పటానికి ఆర్జునులయిన గ్రంథాలు మనకు ఎక్కువగా లేవని గుంటూరు. గాఢము నుభవంగా ర్యావరలాలన చేసారు. ప్రజలు సుఖతులై శృంగార మతులయినారు. వ్యాపారంతరించేమ కాట్ట పాలకులు సకల వేళలలో ఆంతఃపురకార్యాల లేవపుడు భక్తిపరులయినారు. వీరి త్యాగాన్ని అంతగా తలచుకోవలసిన అడవరం లేకపోయింది కాబోలు.

పల్నాటి వీరచరిత్రలోని ప్రాథమం వామనులకు అనగాహన కాదని ఎడరూ అనరు. శ్రీనాథుని కలము సర్వతోముఖము. ఒక

ముఖముతో శృంగారమును తెలుపబడింది. రంధవదానిలోనుండి అభివ్యక్తిముయిన వీరరసము మూర్తమై కరుడుకట్టి వీరచరిత్రలో వీరానందం వేసుకున్నది. ఏకదేశాస్వాదములో అతిలేన అగ్రప్రపజ సీతరసమునకు వెన్నుచూపించింది అని అనుకొని సింహానలోకనం చేయవలసిందని కోరుతాను. పలనాటిసీమలోని నాలుడు సంగ్రాసం గుడయినాడు. కార్యంపూడిలోని “కార్యారంభము నిత్యనూతనమే. జంతువుకిలో మామకొన్నా చిన్న పర్యేక్షిత విన్నపుడు కన్నెలయినా, చిన్నలయినా అనిగోసంకేమయవేళి” అని అనినందుకాని, బాధ్యతకన్న సరిగా అలకించితే సుత్యేషు నివ్వితలూ అగడమూ తెలుసు ఉత్సాహం పొందవలసింద. ఏవో అట్లాంటి నిర్దిష్టంగా ఉంటే? అనేమాటకు ప్రాధాన్యంలో స్వీకారం కలిపే వృత్తకాల గుంటూరు సమూహాటూన్నయ్య?

సరిగతీ పరిశోధనల అలూయదా. ఇకకటంలో నూపురున్న ప్రవిగు సంగ్రహాల్లోనూ అలాగా నూనగానా? అని అభిప్రాయించుకు ప్రశ్నించుకుచుంటాను. నూజోస్వాదంలో అట్లాంటి వేడికన్నచేసి వేమగుంటు. తమ కమనకాత్మ్యాన్ని పురోగతి త్యాగి సమయం విమర్శించునూరని సీతమాం సంతోషించి నానవి కావ్యపాటగుంట, నాగికావ్యానికి పరిశోధనల అడవకొలుచు పొందగలగారా?

ప్రకృతకాలకావ్యాయంలోని కొన్ని చిచ్చిచ్చి నాలుకలలో సీతరసం ఉన్నదని సంగ్రహలయిన కవి లమచిన్నా ప్రధానంగా అనుకుంటూ సీతరసం ప్రకారంపటంలేదు. సీతకాలపరిత ప్రయతినిర్వహణలో జ్యోతిలం వేసిన గానకేవాన్ని సీతరసానా చేసుకోక తప్పించకాదు.

భాష్యపరిగ్రహంగా మిక్కిలితంతో ఎడగెట్టి ఘోరమైనూ సీతాని స్వాగతంనందం చెప్పవలసివచ్చిన అభ్యుదయం వచ్చింది. కాకపల ఘోరం వివరులేదు. నాటి అభ్యుదయభాషలో వాళ్ల కొట్టవలసివచ్చారు. అటుక కిరీమారులు చనుకుతోత్రాటం పాల లో వీరరసము కలియలేదు. కొందరకు అసలేదేమన్నా అది అవి పులోకంలోనూ కిలరపెట్టటంలేదు. అవిన్న మే అట్టులు చూచు కొన్న గుడ్డిలోకి అస్వాదనంలో అనందం పొందటానికి పరివృత్తి లేకుండా ఉన్నది. ఈఅవేళిముతో నూడుకొని చుక్కవేక్షణమో చేస్తూఉన్న ఏకదేశాటన అడవరాంజము కిలగలేనే అన్నయిలేదు. అగ్రధలోకిములో అంధత్వము లేదుకాని అసలేదేమని నిస్సాతము కాలేదు. దేశదేశభాషల మరుగుబాటులేని అపరమ కన్నులలో సదగు ఊడుకోవలేదు. కాని లోకము బుధుకీర్తమైనది. సీరాన్న ము కావలయును. పవానపు అయినది. వీరరసము కావలయును. మనకి కన్నులతో ఉన్నది. వీరాంజనము కావలయును, గిరికి సమ గుడయిన కిలరగుడు ఇంకనా యలుదేరడా?

కాటుకచీకటితోకలసి హృదయకోణముగాని గూఢాత్మమై నిశీపమైన ఉత్సాహకర్మిని ఉద్దేశించి ప్రదీపంప తేయగలవారికి, నిర్విఘ్నలోకం సహాయపడకపోయినా వీరరసాధిదేవతమహేంద్రుడు అప్పటికప్పుకలచేత అకవివీరు వీరగానమును గానింపజేసాడు. అప్పుడు వీరపాత్రలోని అమృతమును అలరచే మనల నందరిని త్రావించజేస్తాడు.

అర్యా! నమశ్చే.

దక్షిణభారతముపై-తూర్పాటి తెనుగు నట్టింట 'ఇందిం తె' ఇక నింత
యై మరయు దానిం తె' బలయి తాండవం చేసాకన్న హిందీని ఎదు
ర్కొని-ప్రచారగల తేనె పూతలోకన్న కట్టుచేయమ బిచ్చిపెచ్చి
మీర తెనుగునాటి పగులును దక్కించి దానికి చేసిన యన్నయనకు
చాగానంతోపం.

మీనలై మనపొగుడు కర్ణాటసాహిత్యపరిషత్తు కూడా హిందీనకు
తల్లిపేరును కనుక్కుని పూర్తిగా హిందీని ప్రోఘటిస్తున్నదని వింటే
మీమార్గం అనఘమైనదని తెలుస్తుంది.

ఒక యోగలో దేశీయులంతా ముగిసి ఆసమాప్తమునకు వచ్చిపోతూ ఉంటే ఒక ఆఫీసు పాహానికుడు చేయవలసినపని మూలచేతాను మూల తెచ్చిపెట్టి ఈ సమస్య ప్రత్యామ్నసి హృదయాన్ని ఒక జోతు ఉపేక్షిం. ఆనుకూలంగానో - ప్రకూలంగానో, హిందీని ఉంచవలసినవో - మెట్టిగా - నడిచారా? ఆ ప్రశ్నకు, వద్దన్నా తెనుగువాడనల్లగుండెను పునరు దిగానున్నది. సంకల్పరంపైగా వాయించిన మిథునాకా ఆంధ్రదేశీనినినినిని. ఇకనూ, ఈయోగిలో ఈమలమును ఇంకొక ఆంధ్రమనస్సును మరల్చి ప్రబుధాంధ్రుల ఆంధ్రులను అపాదించండి.

[illegible]

హిందీని ఎవరోగ్రహణం పరమార్థప్రయోగము. ఇది ఒక్క-అం ప్రస్తుత కర్తవ్యమును మాత్రమే నిలుపుతుంది. అంగ్రంగమును బాగు పనిచే ఉద్దేశం మాత్రం, అవసరమిప్పుడయినా-అంగ్రసాగర్వతో త్తరకమును. కనుక హిందీని అబంధం పడచే దీక్షనూ-ప్రయత్నమునూ, తెనుగు నాటకాల వీరస్థితిపై ప్రస్తుండి-ప్రస్తుతించింది. గ నాట్యకళియొక్క భూగర్భపరచేత్రం అ తెనుగురంగాల స్థానం ప నానాటికి నాటకగతులు ర కంప్రస్తునాటకాలు కలియనలు కులు ౫ ఒప్పువాన్ని ౬ అంగ్రసాగర్వం? తెనుగుటాకిని ౭ టాకి లోని టాకి నలనము ఇట్లాంటివాటిని గురించి ఖచ్చితంగా వివర్ణం చే వ్యాసాలతో రప్పించి మీగు వ్రాసి ప్రబుద్ధాంగ్రహారా తెను గు రంగాన్ని మరపుతు చేయండి. అంగ్రుల క శాస్త్రీయని వర్ణిపను ప్రస్తుతీకే అవశ్య ర్థప్రస్తుతనానికి మోక్షిని వినియోగించండి. సుహృద్భావముతో ఈసలచలను చూచి ఇందులోని ఏదైనా ఉపా దేయములే ఆ అంగ్రుపలుకుల కందించండి.

రామచంద్రపురం

ಇಲ್ಲ,

9F--2--3E

హనుమదిం దకంటి

(మామిడుతలు హనుమద్వింక్షకంబిగారు రాసిన యీ లేఖను మేము చాలా సంతోషంతో ప్రకటిస్తున్నాము. ఇందులో, వారు, నాట్య కళకు సంబంధించిన అనేక విషయాలను స్పష్టపరచు జరిగి ఒక దా రికి లేవనెసిన అవకాశాన్ని చాలా స్పష్టంగా నిరూపించారు.

తెనుగుదేశంలో నాటకప్రవర్తనాల ప్రారంభంయినాలో నిన్నా
కాదు. నటులు కొవలసినంతమంది తయారైనారు. ప్రస్తుతమున్న
అక్కలకొద్దీ తయారైనారు. నాటకప్రవర్తన సంఖ్యపూడా చాలా
యెక్కువగానే ఉన్నది.

మనసాంతరిక సాతకాభిరుచి, ఒక్కొక్క నటుడు, ఒక్కొక్క నాటక ఒక్కొక్క వేషం వైభవ్యదానికీ నూతనీహారాదుల నిక్కచ్చిగా పంపించేసేటివరకూ గానూ, నాటక ప్రదర్శనలూ కింట్లాత్తు చేయడానికీ సమర్థుల పోటీలనుడే టుంకంపక్షానూ పెరిగింది.

కాని ఒకరోజు ఈమీద వృష్టి లేదు. వేగా ఒకరోజుంటే
ఒకరోజు ఉష్ణ గోచరుగా చెడిపోతూ ఉన్నది.

ఇలాగే నాటికి ముందానికి పెద్దదగ్గ అంటే వరికి పెట్టడం-
గోసరివాసులూ, గామవీధివల్లులూ వాలూ కనడం ఇలా ఉన్నది.
తెనుగుజాతి యీగియంగలో ముందుకు తిరుగుపెయ్యడం లేదు. వెన
క్కిరి దిగి జాచడం మాడూ లేదు. పక్కపక్కలకు మూలకూ నాలో
పుణో పల్లెలు కొనుకూ ఉన్నది.

నాగరాని కర్మోదేశం ౧౮ ప్రత్యేక కర్మాటక కర్మ ము పరి
మాణి పొందినది. మహామూర్తు అంధ్రుడు: కాని మన నలుల
కు కర్మాటక సంరం అంటే ఆస్తి ద్వేషం కంటేనా ఎక్కువ ద్వేషం.
పోనీ ఆంధ్ర సాంధ్య సానికీ వారికి కొరికబి లేదు. ఆస్తి ద్రా
వణిగా మారుతుంది కాని ఆస్తి ద్రావణిగా మారుతుంది అంధ్రునిగా మారు
దు. సానికీ అంధ్రునికీ కనుక అంధ్రుని భావము లేదు మన వారికి పైగా,
ఏమిది గదా గాల్గో దేవుడేమో గాని మన నలులలో ఆ నేకులకు ఆత్మ
నిజం మిగిలా వూరిగా లేదు.

నాటక ప్రవేశిక ౧౦౪ : చూడా ముత్యం ఇంకను పోషిస్తున్నానే ఉన్నది. ఇప్పుడు ప్రస్థానం డే.ఎస్.నాటకాల కర్తల శాస్త్రజ్ఞానం లేదు. శ్రుతిపాఠాధిష్ఠితు మేనా లేదు. లోకానుభవం ఆనలే లేదు. చివరి కోణం మన పులుల ఆనాటకాలను ఇష్టం వచ్చినట్లా మార్చివేస్తారు. సహనశీలనే పద్యాలు, పద్యాలనుమీకేనే పాటలు. ఆపాటలేనా బా, బాయిను కోరికలకైతానందో డిల్లీనుంచో దిగు ముట్టియ్యి. హాకిరకాలను ఎనుకరటాలు. పైగాక భానగణినే మార్చి వెయ్యడం. రంకుమూడు నాటకాలలోనుంచి ముక్కుల తీసి ఆట కడం. కొంత భాగాలు చేర్చడం.

ఈ నాటక ప్రవేశికలూ, యానటులూ తెలిసట్లు ద్రష్టలు. అంత
మండ్రిద్రష్టలూ సంగీతంతోనం పడుతున్నా రందామా, నాటిలో
నూటికి తొంభైతొమ్మిదుగురు పేదపొందిన గాయకులు వచ్చి
ఉచితంగా పాటకచేరి చేస్తూన్నా వంటే అత్యుత్తమ మోహన,
కవితంతోననూ, భావాల తోననూ పడుతున్నా రందామా;

అవినియోగ పాటించును. పోనీ, కథకోసం తెలుగున్నా రింవామా, నారిలో అన్నిచే కనపడదు. కానీ నాలుకకాల నిండిపోతుంది. కంట్రాక్షన్, ఫిబ్రానావైట్ నిండుతుంది. “నాకోసం యెంతమంది వచ్చానో” అని నలునకు గిద్దరి మునుగుతుంది.

ఈ నాలుకప్రసక్తనాలవల్ల చివరకి, క్లిష్టమకా దారులకుగూడా లాభం వస్తూ ఉన్నది: నాలుక కలిసి ఏమీ పుష్టి లేను.

సేవర మానీనా, తెలుగు మానీనా మన చిత్రకళకు గూడా నాలుకకాలలో సహాయకమే కనబడుతూ ఉన్నది.

ఈ సమస్యను చూస్తే ప్రబుధులైన హనుమదిండికి గట్టి గారవంటి యువకులకు—అధునికాంధ్రవాద్యునిర్యాసలలో మంచి భాగ్యుత్తు కలవాడ అనేక కలగడంలో అశ్చర్యం లేదు.

అయితే ప్రబుధాంధ్రుడు ఈసంగతి తెలివకపోలేదు. ఈసంగతి అన్నమా, యాప్రయత్నమూ కూడా లేకపోలేదు. హనుమదిండికింటి గాని కూడా ఈవిధయం కృతస్థుడైనాడు. కానీ వాని అప్పుట్లో ఇలాగ ప్రవర్తించేయ్యలేదు.

గతంలో క సందర్భం ప్రబుధ సంచితీలో గిడ్డిమెల్లి సత్యనారాయణ ... ఏ నాటి “ఆంధ్రులు—నాట్యకళ” అనే వ్యాసం ప్రకటనా మేము. ఈవిధంలో వచ్చింది ప్రచురించడం చేశాము. దాని మీద మామిత్యం కొనకటిగిండ్ల కుట్రం రావు బి. వానిని చండు మూడు వ్యాసాలు, చాలా విలకలిపి రాశారు. అంతే.

అప్పుడు మరెవ్వరూ అభయం కలగలేదుకోలేదు. కానీ ఏడే నవండుగురి మిత్రులు మాత్రం మాకు యావధియం సూచిస్తూ వచ్చారు.

వత్.

ఇప్పుటి కమీ మంచిపోలేదు.

మామిత్యం హనుమదిండికింటిగారి సూచన నమోదించి మేము పూడి నాట్యకళను సందర్శించిన చివ్వులకు మళ్ళీ ప్రారంభోత్సవం చేస్తున్నాము. నలులకు నర గడ్డంచిన పకలపరియాలలోనూ, నాలుకాలకు సందర్శించిన అన్న ఆంగులలోనూ, శ్రీకృష్ణమూర్తిని కొనిపోన్నాము. ఒక్కొక్క నాటకాన్ని గురించి, ఒక్కొక్క నాటకం గురించి వ్యక్తజ్ఞులని లేకుండా బాధ్యత కలిగి రాయబడ్డ వ్యాసాలను అన్నిటిని ప్రకటిస్తాము.

అంధ్రవాదికింగాన్ని కళాకారంగా చెయ్యాలని హనుమదిండికింటిగారి పనికిల్పం. అదన్నిభూతంగా కూడా చెయ్యాలని మాత్రా కి.

నాటికలతో నానుటాకీకల్పాలనుగలించి కూడా మనం చాలా పనిచెయ్యాలని ఉన్నది. తెనుగులో టాకీ కల్యాణం అంటే దైవకర్తకు ఏమీ లగిపో లేకుండా ఉన్నది. నటులకు అప్పుడే తల తిరుగు కట్టిపోయింది. కానీ దేశీయులు తెనుగుటాకీని చూడడానికి సిగ్గు

చుకున్నారు. కారణం తమకు తెలిసిన భాషలో టాకీలు రావడమే. చివరకి తెనుగుటాకీల గతి పసిపిల్లలలో ఫిల్మితీనీలంతవగూ తెలిపోయింది. రాష్ట్రోత్సవం లైన అన్యభాషలవారు మన హబ్బు దోమ కోడానికి ఏవుపాయాని కైనా అంగీకరించి సిద్ధపడతారు. ఇవేతల మరో వ్యక్తిలో చెలామణి కాలేక వారి నాశ్రయించుకుని ఎంగిలి మెగుకులతో తృప్తిపడేవారు మనలో చాలామంది కనబడుతున్నారు. మనం యాదుసేపుని వదలించుకోవాలి. హనుమదిండికింటిగారు కూడా యావధియం ఉద్దేశించే వున్నారు.

చాలా సంతోషం.

ఈ చివ్వులకు సంబంధించినవాటిలో విషయపూర్వమైన ఒక్కొక్క న్యాసానికి మేము అయిదేసి రూపాయల పారితోషికం ముస్తాము. న్యాసంలో భాగ, ప్రతి, హేతుని న్యాసం, నిర్వహణం ఇలాంటి వన్నీ పరగా ఉండాలి.

టాకీ —

ఈసలహా యిస్తూ, మామిత్యం హనుమదిండికి గట్టిగాను, హిందీని గురించిన ప్రావీణ్యాలను యి కట్టపెట్టవలసిని మనకు నూన చేశారు. కృతజ్ఞులము.

కానీ నీలులేదు.

అది కట్టపెట్టడానికి కంకా సమయం రాలేదు. కాంగ్రెసును మధ్యపెట్టి, వేదాంతభాషలను చదివేసి, నాటిసానే తమ భాషను ప్రత్యేకంగా అని తీర్మానమున్నట్లు చేస్తూ వున్న హిందూస్థానీల కంకా మనవారు గులాబాలి నేర్చడం లేదు. ఈమధ్య కాంగ్రెసు అధ్యక్షునితో కలిపి ముగ్గురు హిందూస్థానీలు వచ్చి ఇక్కడ పరప్రత్యయ నేయలులకు పురయెక్కించి తెల్లారు, వారు మన చివ్వులకు కూడా యెన్నగుతుతూ మాట్లాడారు.

అయితే ఇది యెంతో కాలం అక్కరలేదు. గుంటూరు వగైరాలలో యవకులు హిందీని పూర్తిగా యెదిరిస్తున్నారు. కాంగ్రెసు ఉత్తరహిందూస్థానానీ ప్రాముఖ్యం యిస్తూ యెంతసేపూ అక్కడే మహిమగతు ఉన్నది. కనీసం తృతీయమైన దాక్షిణ్యత్యైమములు హిందూస్థానీల మాయానానులలో యిరుక్కుపోతున్నారు: కానీ సోపరిజాన్ని ప్రేమించే యవకులకు ప్రపంచం అంతటితోనూ సంబంధం ఉన్నది కనక—ఉండితీరాలి కనక వారు హిందీ నిరూపయోగితనూ, సురక్షితమణాన్ని పూర్తిగా గుర్తించగలిగాను.

ఏది యేమయినా, ప్రబుధాంధ్ర, యిప్పుట్లో హిందీ ప్రావీణ్యాలను విడిచిపెట్టలేదు.

సంపాదకుడు)

Suppliment to the Issue.

కలాభవర్ధన పరిషత్తు

ఇన్ని పేట, రాజమండ్రి

(కలఁరగివారి యింట్లో)

మా వద్ద ఆధునికల గ్రంథాలన్ని సద్ధంగా ఉన్నవి. ఈ కేటలాగులోలేనివి, ఎప్పటికప్పుడు, కొత్తవికూడా సమకూరుస్తూనే ఉంటాయి. పోస్టుఖర్చులు కొనేవారే పెట్టుకోవాలి. ఒక రూపాయకు తక్కువ వెలగల పుస్తకాలు షి. పి. గా వంపము. చాలా పుస్తకాలు ఒక్కోమారు తెప్పించుకొనేవారికి వైల్డేపార్కులుగా పంపుతాము. కనక పార్కులు ఏప్రేషనుకు పంపాలో వివరంగా రాయాలి. అడ్వాన్సు పంపని ఆర్డర్లు వైల్డేలో పంపము. లైబ్రరీలకు ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపిస్తాము.

పూలదండ-మొదటిభాగము

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి చిన్నకథలు ఈపేరుతో వాల్యూములుగా ప్రకటించబోతున్నాయి. ఈ మొదటిభాగం అచ్చులో నున్నది. చిన్నసైజు. పెద్దఅచ్చు. చక్కని బైండు. కొద్ది రోజుల్లో నెలువడుతుంది. పేరుపొందిన కథలు. ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క నవల అని చెప్పవచ్చు.

ప్రబుద్ధాంధ్ర-అయిదోసంపుటం

౧౯౩౪ సంవత్సరపు ౧౨ సంచికలూ (గ్లేజు) ప్రతి చక్కని బైండుతో అమ్మకానికి సిద్ధంగా ఉన్నవి. కొద్ది ప్రతులు మాత్రమే ఉన్నవి. పోస్టుఖర్చులతో వెల ౨-౦-౦.

ప్రబుద్ధాంధ్ర-మాసపత్రిక

సంవత్సరచందా, వార్షికసంచికతో ౧-౨-౦ సంపాదకులు శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు. మనవారికి ఆంధ్రత్వాన్ని ఉజ్జీవింపచేసే పత్రిక ఇది ఒక్కటే. చిన్నకథలకూ వ్యాఖ్యానాలకూ ఇది పేరుపొందనది. శాంపిలు ప్రతి ఉచితంగా పంపుతాము.

ప్రబుద్ధాంధ్ర-వార్షికసంచిక

ప్రబుద్ధాంధ్రకు యీయేడు జూలైలో వార్షిక సంచిక ప్రకటిస్తున్నాము. చందాదారుల కది ౦-౨-౦ లకు ఇస్తాము. తెనుగులో ఇలాంటి సంచికలే దనేటిట్టు ఉంటుంది. ఇతరులకు లభించడం కష్టం.

కవికొండల వెంకటరావుగారివి

విప్రసందేశము	౧	౦	ఆత్మకృత్తి
జంటలు	౧	౦	చిట్టకాత
క్రయ	౦	౧౪	కాశము
సెలబొందు	౦	౧౨	ప్రకృతిచందనం
వివిధకుసుమాళి	౦	౧౨	చదువులదుత్

పాటికత్

౦	౨	కుమారకంఠము	౧	౪
౦	౨	జనపదములు	౦	౪
౦	౬	కలగుతము	౦	౪
౦	౪	మాతృదేశ సంకీర్తనము	౦	౪
౦	౪	ఈ పుస్తకాలన్నీ ఒక్కోమారుగా		
౦	౪	పుచ్చుకునేవారికి	౫	౦

సాళిం కృష్ణారావుగారివి	రు.ల.	ప్రభాపుష్పమాలవారివి	రాయసం శేషగిరిరావుగారివి
తేనెచినుకులు	౦ ౮	చాకి నెయ్యి	౦ ౮
పాలతెరిగలు	౦ ౮	బాప్పబిగమయ్య	౦ ౮
గోరుముద్దలు	౦ ౪	మూలేమండ్రి రామారావుగారివి	
మింగడతరకలు	౦ ౫	భాగ్యలక్ష్మిచార్యులవారిచెల్లెడు	౦ ౧౨
తెన్నుబుడగలు	౦ ౬	శ్రీమద్భాగ్యలక్ష్మిచార్యులవారిచెల్లెడు	౦ ౦
గోగీతము	౦ ౨	భాగ్యలక్ష్మి వేంకటేశ్వరస్వామిగారివి	
పెడితడి	౦ ౨	విద్యారంజనము-ప్రొ.నీ.నాంధ్ర	
మొద్దు	౦ ౪	దేవము	౦ ౪
రావుసాహేబు గినుగు రానుమూర్తి		ప్రొ.నీ.నాంధ్రవారికొడవచాచిత్రం	౦ ౦
పంతులుగారివి		నీ.వి.తా.నీ.వి.నీ.వి.నీ.వి.	
వ్యాసంగిహం	౦ ౮	వై.శా.శా.వ్యాసంగిహం	౦ ౮
గిన్నెచింతామణి	౦ ౮	శ్రీమద్భాగ్యలక్ష్మిచార్యులవారిచెల్లెడు	౦ ౧౨
బాలకృష్ణ	౦ ౮	ప్రొ.నీ.నాంధ్రవారికొడవచాచిత్రం	౦ ౦
వ్యాసాచార్య	౦ ౦	మహాభారతము-ప్రొ.నీ.నాంధ్ర	౦ ౪
అంధకవిల్లిగోమయ భాగ్యలక్ష్మి	౦ ౦	నానాదేవి దుర్గమ్మగారివి	
వ్యాసకుటీరంవారివి		భూమిచార్యులవారిచెల్లెడు	౦ ౪
జన్మభూమి నాటిక	౦ ౪	గంగుడినీటి మానుమచ్చాస్త్రిగారివి	
ప్రేమాంజలి-పంచమదంపతులచెల్లెడు	౫	వ్యాసాచార్య	౦ ౪
శుభాశయము	౦ ౩	తెన్నుబుడగలు-పద్యములు	౦ ౨
శ్రీ వివేకానందసందేశము	౦ ౨	కూచి సునిహం.గారివి	
సుగుణాశయము	౦ ౧౪	అన్నమయ్యమహా-అమలినాయునికల్ప	౬
కూక	౦ ౧౦	అనంతపురి	౩
అన్నాచార్య	౦ ౮	నీ.వి.నీ.వి. వేంకటేశ్వరస్వామిగారివి	
సంస్కృ	౦ ౬	వివేకశయము	౦ ౪
నీ.వి.నీ.వి. వేంకటేశ్వరస్వామిగారివి		అంధకవిల్లిగోమయ భాగ్యలక్ష్మి	౦ ౪
మలబద్ధ	౩	సాహిత్య-పద్యములు	౦ ౦
నాయునిరావు	౦ ౦	సహదేవి మూర్తిగారివి	
సంగీతసాహిత్యం	౦ ౦	అనంతపురి	౦ ౧౨
సోద	౦ ౦	కళాకళా	౦ ౧౨
భాగ్యలక్ష్మి	౦ ౦	కొ. స్వర్ణనల్లిగారివి	
చరిత్ర నాటకము	౦ ౦	వివేకశయము	౦ ౪
చర్చల వేంకటేశ్వరశాస్త్రిగారివి		అంధకవిల్లిగోమయ భాగ్యలక్ష్మి	౦ ౪
కాకాభంగము	౦ ౧౨	సునిహం	౦ ౦
గోల్కొండ పత్రిక వారివి		మద్దులస్వర్ణనల్లిగారివి	
గోల్కొండ పత్రిక సంగీత	౨ ౦	చతుర్థమనుచెల్లెడు	౦ ౮
ఉచ్చలవివేకము	౦ ౧౨	సుభాషిణిము	౦ ౦
రెడికలవివేకముచంద్రక	౦ ౪	పార్వతి రామశాస్త్రిగారివి	
సంస్కారదళము	౦ ౬	శ్రీమహాభారత విమర్శ	౦ ౮
కర్నూలు రాజవంశావళి	౦ ౨		
రఘునాథ్	౦ ౧౬		

నాలుగవ భాగము	హాజరులేదు	నోరి నరిశింహం శాస్త్రిగారివి	మండపాక పార్వతీశ్వర శాస్త్రిగారివి
Neglected Emperor poet 0 8	నీతమానికి	0 0	పాలవెల్లి 0 5
Spiritual Swadesi 1 0	సోమనాథ విజయము	0 0	తేనెపట్టు 0 5
Age of Vemana 0 6	భాగవతావతరణము	0 5	ఉదంతుడు 0 0
మార్కండేయభవనం వారివి	జనమంచి వేంకటరామయ్యగారివి		విరిపెజ్జ 0 5
గచ్చిదానందం (యునివర్సిటీ పోటికి వెళ్లిన నవల)	నకలునుమాంజలి-ఖండకావ్యసంపుటి	0 5	పూలతోట గుంధమాలవారివి
కథాకావ్యము (పద్యాలు)	మాతీమాధవము-నాటకము	0 0	వేయి వంశాలగుడి శాసనము 0 0
కథాకావ్యము (నవల)	రాజశేఖరనివిద సాలభంజక నాటకము	0 5	మల్లికార్జునరావు, సాంఘికనవల 0 0
వెంపటి సత్యనారాయణగారివి	శ్రీవాద కామేశ్వరరావుగారివి		విగనల్లి వేంకటజినరావుగారివి
ఆత్మన సార్వభౌమడు	చంద్రగుప్త నాటకము	0 5	ఇంగ్లీషు తెనుగు సాహిత్య పరిచయము 0 5
శ్రీవాద స్మృతి హృదయ శాస్త్రిగారివి	భారతరమణి డిటా	0 0	అధునిక శాస్త్రసర్వస్వం (సాదాపత్ర) 0 5
మీ. పూజు చరిత్ర	రాజా ప్రతాపనింహ డిటా	0 5	సహకార కమిటీనియోగ్యము 0 0
రమ్యబంగళాము-డి. టె. వై. నవల	శివాశీలము డిటా	0 0	భావనా సాహిత్యము 0 0
శృంగారనాటికి-డి. టె. వై. నవల	శివాశీలము డిటా	0 0	అనుభవ గాథ అన్నారావుగారివి
మీ. నామగారిము-చారిత్రక నవల	శివాశీలము డిటా	0 0	సీతము 0 5
ఆనాథ బాలిక-సా. సారథి నవల	బిల్వహరి శి డిటా	0 0	నీజాన చంద్రకామం డిటా వారివి
వాగ్దాంత-నాటకము	శ్రీమాధనాథాచార్యవీరభద్ర	0 0	అక్షరమాలా పాఠశాల 0 5
విజయనగర రాజుల కథలు	చిత్తపట్నం డిటా	0 0	కృష్ణాశాస్త్రము 0 5
చిత్రాగురారాజుల కథలు	ఒక పెద్ద డిటా	0 0	సాతాశాస్త్రము 0 5
డి. టె. వై. కవనాలకథలు	పునర్వివాహము డిటా	0 0	రామమాయముద్రం 0 5
గోల్కొండ నాటకాలకథలు	తగిన శాస్త్రి డిటా	0 0	కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారి
కృష్ణుల-విమర్శన గ్రంథము	సంభాషన ర్యాణము డిటా	0 0	స్వీయ శత్రు 0 5
జా. చిలుకూరి నారాయణరావుగారివి	కలాపాళాశ డిటా	0 0	అమరకావ్యము కిరాష్ట్రము 0 5
కృష్ణాశాస్త్రము	సాహిత్యమీమాంసామండలము	0 5	అమరకావ్యము కిరాష్ట్రము 0 5
ప్రసాదిన కవితలు	నాటక విమర్శ డిటా	0 0	అమరకావ్యము కిరాష్ట్రము 0 5
అం. - శే. మొండేశిఖండి-నాటకము	కొత్తాడు ప్రవాసము	0 5	అమరకావ్యము కిరాష్ట్రము 0 5
సంస్కృత లోకావృత్తులు	పరిమళము డిటా	0 5	అమరకావ్యము కిరాష్ట్రము 0 5
ఆత్మశాస్త్రము-ఆచ్చి-నాటకాలు	గంగాధరమహాత్మ్యము-ప్రవాసము	0 0	అమరకావ్యము కిరాష్ట్రము 0 5
అశోకుని ధర్మశాసనములు	అయిదేనిపురం జమీందారుగారివి		గుడిపాటి వేంకటాచలం గారివి
ఉమాత్ ఖయ్యామ్-నవల	భారత శత్రువులు	0 0	మాకర్త పాఠశాలిండి 0 0
ఉపనిషత్తులు	మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారివి		విద్యుత్ కళా 0 5
చింతా దీక్షితులుగారివి	అమరావతి నవల	0 0	మూరేపల్లి రామచంద్ర శాస్త్రిగారివి
శివ-కొత్త నాటకము	విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారివి		తెనుగుతోట పుస్తకములు 0 5
ఏకాదశి-గం చిన్న కథలు	వేనకా	0 0	బిల్వశీయం 0 5
పరిణామవాదము-తెన్నెదర్ నవలములు	ఆనాథాశీ	0 0	పారిజాతాపహరణం 0 5
పురాణం సూరి శాస్త్రిగారివి	కన్నెరిసానిపాటలు	0 0	కవిగారి ముగడ (జ. సుబ్బారావు 0 5
నాట్యరత్నము	ఆంధ్రప్రశస్తి	0 0	కథారత్నాకరం గారు) 0 0
నాట్యశాస్త్రము	ఏక మీర	0 0	విశ్వసాహిత్యమాలావి
విమర్శక పారిజాతము	సీరము సుభద్రయంబగారివి		విద్యాభాగ్యము 0 3
ఆంధ్రనాటక సంస్కరణము	సురుచివిజయము	0 5	ప్రేమపథ్యసర్వస్వముగారి

నరహాస్ శెట్టి వేంకటరత్నంగారివి	కర్ణపాలెం కృష్ణారావుగారివి	భువిడిపాటి కామేశ్వరరావుగారివి
ఆంధ్రప్రదేశ్ నాటకము ౧ ౨	సవేత్తానంద నాటకము ౧ ౧౨	ఆపనము ౧ ౨
మరిసిపూడి వేంకటశర్మగారివి	సుల్లేపాము ౧ ౧౨	కాలక్షేపము ౧ ౨
మడ్డకత్త ౦ ౨	వ్యాసమంజరి ౧ ౧౨	ఆపనము ౧ ౨
నిరుద్ధ భాగము ౧ ౬	ఆంధ్రదేశము మొదటిభాగం ౧ ౧౨	నిజం ౧ ౨
కాలవీరంధ్రవిలాసము ౧ ౬	ఆంధ్రదేశము రెండవభాగము ౧ ౧౨	నడ్డది సుబ్బారాయుడు గారివి
భీష్మునిచరిత్ర ౧ ౧౨	(విమానివర్ధిని పోటీకి వర్ధివనల) ౧ ౧౨	వసురాయచాటు ప్రబంధము రేపగు ౧ ౨
సాధుసంతోషము ౧ ౨	ఒరంపురం కళానిచారక సమితివారివి ౧ ౧౨	కాలికోటయందు ౨ ౧
కోయిల పాటలు ౧ ౬	సంజయరాభాగము ౧ ౧	అగ్నిజ్ఞాన కావంతలము ౧ ౧
వీరమహానాటకం ౧ ౧౨	శ్రీవిష్ణురాయభాగము ౧ ౧	నేటిసంహారము ౧ ౧
సహకారవిజయం ౧ ౧౨	సంజయశ్రీకృష్ణరాయభారాల ౧ ౧	మల్లికార్జునప్రకరణము ౧ ౧౧
పెనుమండ్రి వేంకటరత్నంగారివి	ఏకవింశతి ౨ ౧	ప్రబంధనంద్రోగయ నాటకము ౧ ౧౨
రత్నాపరామ (ఖండకావ్యాలు) ౧ ౨	కర్ణ చరిత్ర ౧ ౧౧	సంహారానికి నాటకము ౧ ౧౧
త్రైవిధనేప రామస్వామి చౌదరిగారివి	కోటిశతకము ౧ ౨	విక్రమార్కశీయ నాటకము ౧ ౨
నూతనరామాయణ ద్వితీయాశ్వాసము ౧ ౦	శ్రీకృష్ణుడు ౧ ౧౧	నూత్నకము ప్రకృతికము ౧ ౧౨
నూతనరామాయణ తృతీయాశ్వాసము ౧ ౦	కారవాణి, ఆశోకుని చరిత్ర ౧ ౧	మందనమాల ౧ ౧౨
కుగతేత్రసంగ్రామము ౧ ౦	వివాహము ౧ ౦	అర్జునకృష్ణమణిచరిత్రము ౧ ౪
శంబుకవధ (ఉత్తరరామచరిత్ర) ౧ ౧౨	బాసక సరితయము ౧ ౨	సుగుణ ప్రదర్శకము ౧ ౪
కుప్పసామి శతకము ౧ ౨	నాగదమహర్షి చరిత్ర ౧ ౨	భక్తచింతామణి పాకెట్టు ప్రతి ౧ ౫
వివాహవిధి ౧ ౧	మధిర సుబ్బన్నదీక్షితకవిగారివి ౧ ౨	కాలికో ప్రతి ౧ ౨
అంధ్ర శేషగిరిరావుగారివి	కాశీమజలీకథలు ౧ ౨	భగవద్గీత రసములు ౧ ౧
కేయూరభావనచరిత్రము వచనము ౦ ౨	మొదటి భాగము ౧ ౨	నందనందన శతకము ౧ ౨
బొడ్డు బాపిరాజుగారివి	రెండవ భాగము ౧ ౨	విశ్వరూప వృషింహ స్తవద్వయము ౧ ౨
విపంచి (ఖండకావ్య సంపుటి) ౧ ౪	మూడవ భాగము ౧ ౧౨	రైవభస్మపన్నాసము ౧ ౩
వివేకవర్ధిని గ్రంథమాలవారివి	నాల్గవ భాగము ౧ ౧౨	ఆంధ్ర మేఘ సందేశము ౧ ౨
మధుమత (శివార్ ఛాయాం) ౧ ౧౨	ఐదవ భాగము ౧ ౨	నూనకతకము ౧ ౨
అంపశయ్య (నాటకము) ౧ ౦	ఆరవ భాగము ౧ ౧౨	భామినీ విలాసము ౧ ౧౧
పాంశపాంశము (నాటకము) ౧ ౧	ఏడవ భాగము ౧ ౧౨	సతీస్మృతి ౧ ౪
పీఠమంశ్ర అచ్యుతరావుగారివి	ఎనిమిదవ భాగము ౧ ౧౨	సుతేస్మృతి ౧ ౪
విజయనగరసామ్రాజ్యమందరి	తొమ్మిదవ భాగము ౧ ౧౨	గౌతమీ మహాజల మహిమానువర్ణన ౧ ౨
ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్రము ౨ ౦	పదవ భాగము ౧ ౧౨	సుమనో మనోజము ౩ భాగాలు ౧ ౦
వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారివి	పదకొండవ భాగము ౧ ౧౨	గ్రామ్య పదప్రయోగము అదానర
ప్రతిమా నాటకము ౧ ౦	పంద్రెండవ భాగము ౧ ౧౨	చిలుకూరి వీధిద్రావుగారివి
భగవద్గీత ౧ ౬	ఐదువంధము ౧ ౧౨	శ్రీనాథకవి ౨ ౦
కడుపుతీపు ౧ ౪	ఆర్యపుస్తకాలయము వారివి ౧ ౧౨	అలియ రామరాయలు ౧ ౨
కపోతక ౧ ౪	సీతాదేవి వనవాసము ౧ ౧౨	శిష్యుగ్గును మంత్రి ౧ ౦
మాన్వాళ్ళ ముచ్చట ౧ ౪	కుకారము చరిత్ర ౧ ౧౧	ఆంధ్రుల చరిత్ర ౩ వ భాగం ౨ ౦
విశ్వాసము ౧ ౧	విమలమణులు ౧ ౧౨	భామమణి చరిత్రవారివి
మర్త్యవిలాసము ౧ ౧	సావిత్రిదేవి ౧ ౧౨	అపోహవేశము నాటకము ౧ ౧౨
చిన్ననాటి చేష్టలు ౧ ౧	సతీదేవి ౧ ౧౨	శౌర్యపదకావ్యము-భారతభాగము ౧ ౨
		కావము (నవల ౧వ భాగము) ౧ ౧౨

మూడవ సవినకపుల గ్రంథాలన్నీ దొరకును, రూపాయకు తక్కువఖరీదు పుస్తకాలు వి. పి. గా పంపము. పోస్టుఖర్చులు కొనుసాకే భరించాలి.

కొల్లూరు ధర్మారావుకవిగారు

శర్మకేమిలో చలేదు. నెలొఖన నాలుగుజూలుంది. ప్రెస్టుకి అహంకారమే! శత్రువుయం యివ్వకపోతే నాలుగుజూలూ పట్రిక ప్రచురణ కాదు. వారపత్రికలో సాగలేక మాసపత్రికపెట్టినా, వ్యాసాలకోసం— మేలైనసంకలనం— కడుముంటుంది తెప్పించి కాను.

మేవమిదిగదిలో తూర్పున్నాడు. తేబిలుమీద హరికనులారితరు జేగంటిగాను వెలుగుతూంది. తేబిలునిండా కట్టలకొద్ది వ్యాసాలు పడివున్నాయి. కున్నీలోకూర్చుని ఒకొక్కతేనీసి చురువం అరిం ణించేడు. ఎందరికీ లాల్లూనుంకో ప్రవహించిన యాసామగిలో తను బద్దెగాఱాచుని, 'ఇది,మంచి, ఇది,మక్క' అని ఎంపుతు చేస్తూ ఎప్పుడోకి తెనులగలడు? మంచినది యెంచినవన్నీ అమూలా గ్రించమాతూ, ఎగ్గనిరాపుమ్మకుని స్వేచ్ఛగా దిన్న బొట్టుచేస్తూ, వేరే ఫైలుబుక్కులో పెడుతున్నాడు. రాత్రి పదిగంటలైనది, పుష్ప చెక్కలోనుంచెయ్యేపుడు దొరకి లేచి, 'ఫైలుబుక్కులోచేరిన వన్నీ అమ్మలోకి శిల్పించూచునంటే ఇంకా ఓభారం చాలిందికాను!

శర్మకి కిరీటం లాడులేను! ఇహనేంచెయ్యను? కొందరు వ్యాసకర్తలు వినియోగార్హికిగాను అంగంపూర్వకిగాను ఉర్త రాల్చరావూపంపని న్యూనమేదానా వేపస్తేనో!
“మహాశయా!

తామివ్యాసమును వెంటనేప్రవరించి ఆసంచిక నావేరిసంకలనంచెయ్య వ. పి. చేయ ప్రార్థన.” ఇత్యాది— ఛీ! తనకొరలని నిలుస్తుందా, అలాగైతే? అది అభింలేదు. ఏదేనా కథ తన ప్రాసి ఆఖానీ నింకతే అందంగావుంటుంది.

గోడనున్న గదియారం పదిన్నర కొట్టింది. శర్మ కున్నీలోచే నది అలాచివలోనడచు పూటుకోసం. నిశ్చితాన్ని అహంకారిత్వ నిర్మలం స్వగోళీకృతకాతూంగి గడియారపు అనుక్రమంలో. ఉండకడగి పీడికొననున్నకక్క అకాశంలో మునుపులేని చూసి మొగుగుతుంగి. పైలున్నర దూంనుంచి శర్మాన్ని యేదో గుడ్డు రైలు ధూంకంపంలాగ శబ్దమింది ఆ నిర్మలంలో..... ముగలు సామ్రాజ్యంమీద గునుబొట్టుచేసిన శివాశీకాలం తనకథను నిర్ణ యించును, కథానాయకకోసం మెదడులోని గునులపైట్లెన్ని నవలన్నా నిమాలితలోచెనువయేడు శర్మ. చిన్ననిద్రముప్పు కిమ్మింగి.

* * * *

దడిదడ పడుగులపొటూగా వీధి తలు పెవకో బాడేస్తున్నాను. శర్మ తలుపు తీసేసరికి పోలీసు ఇన స్వైతర శర్మని “గుడు మాట్లింగ్” అన్నాడు. “దయచేయండి” అని మేవమిదకు శర్మ దారి తీసేడు. ఇన స్వైకర్తంనుకొచ్చేడు చెప్పా. క్రిందటి నెలలో తన డిటెక్టు కథ చూసి విస్మయమై వుంటాడు. బహుశా నూపరంబు తనకి పి. వి. డి. ఉద్యోగం యవ్వదలచి నట్టుంది. అసలే కవి, అందు పైని సంపాదకుడు! తనకీ తన కలానికి ప్రపంచంలో లాంగని

జేమంది? లోకాన్ని అబద్ధం సిరాలో యేడ్చింపగలడు, నవ్వించగలడు; స్పష్టించగలడు, సంహరించగలడు; సర్వసాక్షిగా పరికించగలడు. తనని గౌరవించుని లోకానికి గౌరవం!

తేబిలుచర్చ తన యెగటి మర్చిలో ఇన స్వైకర్తం నుకొలబడి ఒక విషయపు నవ్వుతూ తేబిలోంచి పచ్చకొగితం తీసేడు. శర్మ అది అంది పుమ్మకుని చూసుకున్నాడు. హాస్యశ్రవణం! రాజుద్రోహానికి తన మీద వారంటు! శర్మ “మొహాన్ని కత్తిచేస్తే నెత్తురు లేదు. తన రాజుద్రోహం చేసేదా? రామచంద్ర! తనేపాటివాడనీ! సూర్యాస్త మయం ఎగ్గని బిల్వసామ్రాజ్య మీద తాను పెడసా? కథలు రాసుని కాలక్షేపం చేస్తూన్న పరమామను హిమశిఖరిమీద ఖావేషయా! తనేం చేసేడు, యేం చెయ్యాలియా? ఇంతకు, రాజకీయాల్లో నిన్ను నూ కలగజేసుకోలేదీ! ఇదైతేమనున్నాదూ— దానికం! అది మేముకోసంలే తన చందాదారుల్లో సగం శర్మతో తాను గనకా. అంతే, మన రాజుద్రోహం యెక్కడా?

“ఎట్టివో సావ! హాదాం కింది?” అని వికటపునవ్వు నవ్వుతూ అన్నాడు తనువు దాల్చిన హాస స్వరూపం.

మన గడువులేదు. అది వెంట పోకనిపించే. తేబిలు మీదిపి, ప్రాయర్థలోపి ఒక గంపెడు చెత్త పోగుచేసి తేబిలు నింపు గున్నాడు ఇన స్వైకర్తం. కొన్ని పుస్తకాలూ, ఉత్తరాలూ మీదా సంగ్రహించేడు. ఇదయూ మేవమెల్లు దిగి పోయెను. శర్మకుటుంబం (ఒక భార్య, ఇద్దరు బిడ్డలూ) పుట్టింట ఉండేపోదాన్ని చక్కని నవల భార్యలోకి అతని పీడ్యులు చెప్పడాంకైనా అవకాశం లేక పోయింది. ఇన స్వైకర్త యింతకి నీగం వేసి గుడ్డూ యెక్క మన్నాడు.

మర్నాడు శర్మ “చేనేవకోసాన్ని” తైలు కట్టిపట్టు పట్నం అంతా కొండపోమూగా వార్త అలుకుంది. పేరు ప్రఖ్యాతులేని చ్చ పాక్షి లేస్తులో తలకాయల్లాటి అత్తరాలూ అన్ని పుత్రిక ల్లోనూ కనిపించేను. కొన్ని కిట్టని పుత్రిక లిత్తణ్ణి కుట్రదామణి. దేశద్రోహి అనీ, సంపాదకుంలూ గట్టిగా నిందించేయి. శర్మని యెన్నుదూ ఎరగనిచూ కొందరు ఇదని జీవితసంగ్రహం పేపర్లలో చుట్రంగట్టి ప్రకటించెను. “శర్మ అలా గున్నాడని అనుకుంటూ న్నారు కాబోలు: అబద్ధ, ఉద్దండపిండం!” అని అతని పేరన్నమా వినని తగుమనుగులు సిటికీబ్బుల్లో చెప్పకోడం అంగంించెను. “నే నూర్కా క్లాప్ మేట్టుమేనండీ, నాకు చెప్తారేమిటి అతనిసంగతి? ఎవ్వడో ఉబుకుతాడని నేను మొదట్నుంచీ అనుకుంటూనే వున్నా” నని ఒక ప్రాక్టీసులేని పేదమా (శర్మపుత్రిక చందాయేనాయుచ్చివుండ డితడు)—ఇలాగ శర్మ కీర్తి కంతులొక్కసారిగా విరజిమ్ముకు పోయేయి నాలుగుదెసలా! అది కారణంగా, శర్మ తాలూకు పట్టి పరు అఫీసు మీద ప్రజలంతా విరగబడిపోయేరు కాపీలకోసాన్ని. ఏమిటి చెప్పా ఇతరురాసిన రాజుద్రోహం! ఈ వెంటనే సంపాదిం

మహాకాళేశ, ఉన్నప్రభులేనో ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంటాను!" సంపాదకీయములేనా సంక్రమించాలని, ప్రజలంతా వాతాకాశము పైతం కొనుక్కు-పోయేను.

నాలుగు రోజులనాడు మేస్త్రీలు కచేరీ కాంపాండుతలూ ప్రజలు నిండిపోయారు. ఆతేరీ కర్మగార కేసు విచారణ. ఇద్దరు పోలీసు వాళ్ళు కర్మనితోడ్పుకు వచ్చి కొన్నిచాలులో ప్రక్కగా నిలబడ్డారు. ఆతని ముఖం కొంచెం వాగుననం వచ్చి కలిదనగి ఎంపికాన్ని త్యాగమూర్తయొక్క లేనం కట్టకంపకేమింది. కటకటాలుంటిని ఆరుగుమీద న్యాయమూర్తి సహస్రప్రకృష్టతో యేనో పరశీస్తున్నాడు. ఆతని పాదసన్నిధికి వేచి గుమస్తా నిల్చుని దివికి కలం పెట్టుకుని అక్షర లభ సోక్షిస్తున్నాడు. కొన్ని వారి కారోగం చేప విండా పని వున్నట్లుంది. కామి లేచి ఎట్టాన్యాయనా లంతా పుష్కరాణా కాగితాల ద్వారాలోకి పరీక్షలయందు ఆరురూపాణా పూర్ణున్నారు. కొంచెం పైవన్న పాక్షి-నగి వాళ్ళు చాలుగా చేరులందిచ్చి, వాటిని కుమోమ్యలతోనే కలుగుతున్నాను.

కొన్ని తెగదాయులైన అమ్మలు కర్మగారి చేతుల త్రేలు. ప్రభుత్వపరీక్ష పరీక్షలేచి, కర్మ అనే యితడు కేవలం నా ప్రాంతమైన గుటలు పన్నేవాడనీ, ప్రజాస్వామ్యంయంతటి ప్రభుత్వద్వారా కలిగిన దానికి ఆసాన కర్మ ప్రాసినానీ, ప్రకటించినానీ, విన్నవించి దిడు పుష్కరాణాలో కొన్నిచాలు వాళ్ళు చేసినా, "కొన్నిచాలు కల వైతే, ఇండు పరీక్షించిగా గా ప్రోహదించి పరీక్షయిపనిమే కావండా, కేవలం వివరకావని బుచ్చువచ్చి బి ఉన్నది అని న్యాయాధికారితో వున్నది ప్రకృష్టా"నంటూ ఆతని గురికిల న్నాడు. మేస్త్రీలు ఆ ఉత్తరం పుచ్చుకుని ముద్రాయొక దిడి వినిపి చేసెను:—

—“స్టాంపు కంపెనీవాని శుభాశుభా తూటాలూ తయారచేసి పట్టచేస్తారు—నాన యేజెంటు నామయి పుడు. మనకెదక—” అంతకాగితము మీగా చదువును యీ అక్షరాల కనుపిస్తున్నాయి. ఈగైన కాగితమంతటా సిగా బికిపోయి నల్లని మరక తేరివుం.

కర్మ తరఫున వాడింగ దానికి ఫీజుతోన బికిగుర్వకీలు సిగపడి పోయెను:—

“కోర్టువాన ఇతని రాసిన కథలన్నీ చిత్తగించివచ్చు. ఆవిలబా రించుకంగా వుండే కోర్టులో వాన్యరంగా నానీనవని నడిపితే తెలుస్తుంది. ఇచ్చుకా ాడి ఉద్యోగము నంపాగించడం, కర్మ కార్గం ముఖ్యము అందరినీ తృప్తికొరగా చూపించి, పనియేమి గాని తుమారుకు ఆనలు వివాహానికి అంగీకరించక పోయి, ఇత్యాదిగా లోకనీని పోతూవుంటాయి. ఇతని కర్మల, అలాంటి వన్నీ అమ్మడుపోవడానికి కర్మమైనవే కాని మరల లేవు. వాట్లోకాని ప్రోవాపు అంతరికరం వున్నదనట ఆజ్ఞానజ్యోతి.

ఆని లెక్కకుకోట్టి తన తరఫున సాక్ష్యం కొనగ ఒక ఉత్తరం చూపేటందుకు మేస్త్రీలుగారి అభ్యయనిపరక చెయ్యమనికోరెడు. మేస్త్రీలు కేమీ అరంగకాలేను. తనకుమారుడు కొన్నిజలపల సిగ

రెట్టుకొలుస్తూ దూరంగా నుంచున్నాడు. అప్పుడతణ్ణి పిలిపించి బో న్నెంపేను. గవర్నమెంటు వకీలు కాసుచేస్తానన్నాడు.

“మీరు మేస్త్రీయే గాన అబ్బాయీ?”
“జూను”
“కయిస్తు”
“అవును”
“ఈ కైదని-కర్మని—మీ రెండుగురుగా?”
“తెలుసు”
“ఎట్టాగి?”
“నాకు తేటయందు చాలా సంతా. నాన్నగారే నాకొక కుమార్తె కొని యిచ్చేరు. ఒకసారి యాకర్మగారి పేపర్లో—“స్టాంపు” కం పెనీనాన ప్రకటన, కట్టా, మోచినట్లు వున్నట్లండి, యాయన చేరి పిత్తెరింగ కామి అదే పెని కేసును తెలియ ర్చిమి. కానిక కొంట నే యాయన బాగా వ్రాసానా క నాను.”

“నిన్నాకొరకన?”
“అట్లే, నిన్న రాత్రి వచ్చింది. నాన్నగారి బంగారోనాను జవాబు చేచ్చేడు. ఇకనీ, పొందడం.”

ఆ ఉత్తరం చూచేసరికి, మేస్త్రీలు అజ్ఞానా న్నెంపింది. కాని చిన్నపాన పోలీసువారికి వారికం, కర్మ పకలమోదక చేచ్చింది. పొటన కర్మని విడుదలచేసెను. కర్మం వెలలలికి వచ్చేసరికి “కర్మగారు వై” అని స్టాంపులేచింది. ప్రజల్లో పడేసరికి, ఆతరువాత కనబడాలని కుతూహలంతో ఇద్దరు ముఖం లమారితంగా అతన్ని విడిచినా గాలోలో యెత్తేని బుజాలమీద నిలబెట్టుకుందా ము!

* * * * *

అలోచిస్తూ కుట్టిలో నిద్రించిన కర్మ మచ్చెమటలూ పోనీపోయి పలకున గన్నాడు. పొలకలరాండాలో విద్రిష్టాన్న ఆతని భార్య “టుంగ్గి-న వెలివచ్చి గదిలో ప్రవేశించి, “లాంతకేడ?” అని అడిగింది. స్వల్పసీమలో కంకా ఓకాం పెట్టుకునే కర్మ “ఇన కన్నకే?” అన్నాడు. కేటెలమోద వన్న అంతరు, కర్మ గంపా గోడంలో కాంతిగి శేలపడి గుమగుడుప్రాణంతో ఆగుతూ మం దుకూ పుంది.

“య్యోగ్గ, అంతరు తన్నే పేగెటి? ఏంకేస్తున్నారా?”
“కర్మ ప్రాదామని అలోచిస్తున్నా నే”
“బానుంది. పలకరింతమాని తెలివితెచ్చుకోండి. అగ్గిపట్టె యొక్కడుంచే, యీ అంతరు వెలిగించామి?”

కర్మ భార్య అంతరు శోగించి కట్టి నులుముకుంటూ, “యేకి, యెలాగి ముదరలేట్లో కర్మ చూశాం” అంటూ కేటెలమోద క్లష్టతోవన్న కాగితాలండుకుంది.

“ఇదేమిటండీ, బుట్టెడు సిరా యింపమీద తన్నే సేను; యేం రాసోగి ఒకాక్షరం కనపడేదు.”

“నిజం? నాకదే కల్యాచింది నుమా.”
 “నువ్వుకల కానుగద!”
 “కల్లాపడే దేశభక్తుడేమను.”
 “పోవ్వేండి, మీ కుతూహలం కలలోనైనా తీరిందే.”
 “కలలోనూ కథల్లోనూ మీదాని కేముందీ?”
 “చివరకి కథ వ్రాయడం మానుకుని కలలుగంటున్నారా!”

“అదే—శైలవాతసరికి రాయాలి, యేం రాయనా అని చూస్తున్నాను—అప్పుడే ఒంటిగంటేంది.”
 “కప్పపడే కనుక్కున్నా కల నాకే నోనియ్యవేమో! అదే చూపుని రానేనీ పడుకోండి.”
 “నిద్రాపాతకగణామంత్ర—బాగా చెప్పవు!”

తెలుగు డ్రిల్లు*

ఈ కథనుంచి కామస్వర్ణరాయ (పి. పి. సి. పక్షి).

‘తెలుగు డ్రిల్లు’ అను పేరుగల పుస్తకం డి. కె. గార్ఫ్ లో ప్రచురించబడినది—అంటే ఇప్పటికే సుమారు నూరుసంవత్సరాలకుందట అచ్చయిందన్నమాట. ఇది శాస్త్రీయమైన పుటల పుస్తకం. ఇదగ్గరే తెయికోకాగతాలు, పోలీస్ బ్రదరు, ఈ పుస్తకం ముద్దానం డేసి పుటలగల పంచుకాగా ముద్రపరిచినవిండింది. శాస్త్రీయ అసంపాదకలన్నీ కలిపి పాఠశాలకు చెయ్యబడ్డాయి. చందానానలను ఈ పుస్తకం ౧౮౭౦, ఇంగ్లండు ౧౮౭౦. అకౌలంలలో అనేక కాగితాలకు పుస్తకాలు ఎక్కువ భీతుగా వుండేవి.

‘తెలుగు డ్రిల్లు’ రాబుమహాప్రభావం కామస్వర్ణరాయ దేశభక్తి రాస్తోనే ఎర్రా సీతారామయ్యగారిదగ్గర వుండి, వాని స్నేహితుల ప్రోత్సాహము ప్రకృతికాశ్రీగారు వాన్ని చూడగానేని పొందుకొన్నారు. శ్రీ కాశ్రీగారిదగ్గరంచి సేవ పొందుని నానిలోని సుఖము తెలియ చేస్తున్నాను.

‘తెలుగు డ్రిల్లు’ రచించినవాడునే ఆయ్యన్న. ఆయ్యన్న తనయింటిపేరు పుస్తకంలో యెక్కడా చెప్పనోలేదు. కాని ఆయ్యన్న కంఠంవారే సీతారామయ్యగారు, అంతేత ఆయ్యన్న యింటిపేరు ఎర్రావారిన్నమాట. ఇదిను మెరికిగిడి తెలుగువలనుడు.

ఆయ్యన్న సైనికోద్యోగి, నిరదులలో కూడా అతివి ధూర్తతను సుబేదారు మేజరువర్గం బహుమత్ ఆయ్యన్న.

‘తెలుగు డ్రిల్లు’ను ఆయ్యన్న రచించడానికి కాని మేములంటే ‘గద్దూర్ వైద్య పుటముల పాఠశాల’ (పుట 1) వారు మొచ్చింది. అంటే, అప్పటికరగా ఆమలులో పున్న సైనిక పదకుల మార్చివెయ్య డే. కొత్తపదకుల యేర్పరన డేయి. ఈ పాఠశాల సైనికుల కంఠకి శైలియశయ్యకలసివుంది. ఈ కొత్తపట్టం ముదల హిందూ సానిలోకి అనుదించబడింది ఈ యందు సానికొమ్మలు తెలుగులకు ప్రకటముగా గోదరము కాపు (పు. ౮.) ఈ విషయం తెలుసుకొని మేజర్ బాన్ కిల్చిండు అడ్డప్రకారం యెవ్వర్డు కొట్టో బుగ్గదొర ౮-3-౧౮౩౬ నాడు ఆయ్యన్నను కలిచి డ్రిల్లును శైలుగులోకి అనువదించకలసిందని ఆదేశించాడు. అంతేత ఆయ్యన్న హిందూ

సాని అనువాదాన్ని తీసుకొని ‘మందునానీకొమ్మలను తగ్గిభాషను నిర్మించాడు’. కాని ఆయ్యన్న మరొకకోట యిందకి పుటకు హిందూసానికొమ్మలను కల్పించేసినాడు—అన్నాడు. (పు. ౧.) కని అక్కడేయిలంకే, సైనిక వాతభాషికదాలన్న యింగ్లీషులో విన్నాము. నాలుగో కోమ్మల హిందూసానిమాటలు కల్పించేకాడన్నమాట. అంతేకాని ఈ పుస్తకం ఇంగ్లీషులోంచి తెలుగు చేశాడని ఎర్రాకాని. ఇంగ్లీషు వాతభాషికదాలను నాల్గొమ్మలూడా రాశాడు.

తెలుగు డ్రిల్లు నిన్ను ఇంగ్లీషు కి వుంది. అని యెవరు రాశాలో మను. కేయను. కాని నా కోర్ ఆయ్యన్న యా పుస్తకంనుంచి ఎర్రా వైద్యమహాప్రభావం పుట్టాడు. ఇంగ్లీషుగలో వుంటూనే ఈ మనానం చెయ్య గల. కనినే నాలుగుముడులు—యా దొపు శిశోప్పనీడు ప్రి. ముక్తి భక్తా. తీసుకోకలసింపమయం—యా తెలుగుకోనేమీ పునయోగించబడ్డాయి. ఈ మేస్తనగా యెంకో కప్పపడే ఆయ్యన్న యా తెలుగు డ్రిల్లును రాశాడు.

ఈ పుస్తకం ప్రశస్తికి గా నిలిచివెన్నంగాని శైలుగుసీపాయిల కోరిక గామిండింది. హుందా కానికం గింధిక ర్త యిలా చెబుతున్నాడు. యిందగి నా—యొక్క-కొమ్మలు కొన్ని కొన్ని బోధపడక పోరివిగవు—యెయ్యగ్గనిలోనున్న అటంకం చేస్తావుంటారు మందన్న తెనీ చందూ అనుకూలుంటారు. అందున గిరంచి కొన్ని కొమ్మలు హుందావల్ల అగ్గహించిన వనకూర్చయమందు చరిస్తావుందని చెప్తేను యిందువల్ల యింగ్లీషువాని యొక్క-కొమ్మలకు మును సానికొమ్మలు కల్పించేసి యెయ్యగ్గనికొక్క-పడి నమన కళ కొమ్మల లిప్యనుకొనెవరి. మనస్సులో యిదిన్నీ తోచుడి చది యెమంటే, పుడుకొమ్మల అభ్యాసము యాదంబలో మిక్కిలి నాడిక లేనందుచేత వదలడేగా యెల్లప్పుడు శిష్యాలు లేమలో లేము. అడేటకునగటి భాషలో నిర్మించవేనది? (పు. 2.) వరుడేగా యెల్లప్పుడు శిష్యాలు లేమను అడేటకునగటి భాషలో అంటే అరమేమింటే, సిసాయిలు అలవాటు ప్రకారం మింగ్లీషుమాటలను వుచ్చరించే వుచ్చారణలోనే యా పుస్తకంలో ఇంగ్లీషుముక్కి

* ఈ వ్యాసం ౧౯౩౬ లో రచింపబడింది—కే. కా.

య రాయబడాయి. అంతకుంటే మేముగా రాష్ట్ర యాయంగీభవము క్కల సైనికులకు బోధపెట్టెను. ఉదా:—బ్లెక్ మార్చ్ అనడానికి 'కుయిమూన్సు' అనీ, 'పిజిట్' అనడానికి 'పిజిటు' అనీ, 'సెంటర్'కు సెంటర్ అనీ. ఈమె స్వగంగా ఆనీకి ఇంగ్లీషుమాటలు రాయబడాయి.

తెలుగుడ్రెస్ వ్యావహారిక భాషలో వుండేది. ఆకాలంలో యేవచన పుస్తకమునా వ్యావహారికంలో వుండేది. ఈమధ్య యాదృశ, అరికై యొగ్గమండే పాపగుల పుస్తకాలూ, రైల్వేపుస్తకాలూ కూడా కృతక గ్రాంధికీగలో వుంటున్నాయి. పుచ్చెయిటివల నాలుగైదేళ్ళి నుంచి రైల్వేపుస్తకాలలో కూడా కొంతవ్యావహారికం కనపడు తుంది. అంటే సామాన్యజనులలో కూడా వ్యావహారికం మర్యా ప్రవేశిస్తుండగవ్వవూ.

తెలుగుడ్రెస్ వ్యావహారికంలో వుండవచ్చును. అయ్యన్ని బ్రా మ్మశ్రేణుడైనా చాలాకష్టపడి వ్యావహారిక లో రాశాడు. అప్పుడే ఆలవాటుప్రకారం కొన్ని కొన్ని గ్రామ్యులచాల పడాయి. ఈ గా మ్యులగా వాడవలె తప్పని చెప్పక తప్పదు. ఎందుకంటే గ్రంథ రచనకు అర్హులైన భాష ఒక్క-ఇట్టలభాషే. కాకపోతే అది ర్హులైనది.

ఈ పుస్తకంలో సైనిక శిక్షణ, యుద్ధంచేసేపద్ధతులూ మొద లైనవి గానూ వున్నాయి. అందు ఈపుస్తకముకే శాస్త్రం. అంతేకే దింట్లో వచ్చిన మాటలే వస్తువిధాలు. ఇంజనీరు ఫీల్డర్ వుం డడు. పుస్తకం నాడూ ఇంగ్లీషుమాటలే. ఎందుకంటే సైనికపరి భాష చాలామట్టుకు ఇంగ్లీషే. ఈపుస్తకంలో అనేకసార్లుమానాసి మాటలకూడా వున్నాయి. దానికి కావడాలు: ఈపుస్తకం కొం దూవాననిచి అనువదించి పండి. ఆకాలపరిమానుభాష లో కొం దూవానీ ముక్కుదెరుగు వుండేది. గ్రంథాంతే ఇంగ్లీషుమొక్కొకే హిందూవానీ ముక్కుల నిర్విభావం అనడం.

తెలుగుడ్రెస్ లో రెండే పొంగుతున్నవి కన మునున్నాయి: చిన్న అడ్డగోన, చుక్క. చుక్కసాధారణంగా 'చే'గా కొనమ వుంటుంది. ఎప్పుడైనా 'చే'రామధ్య కూడా వుంటుంది. చుక్క 'చే'రామధ్యను ఆకి-పిక్కుడ నామమకుంది. వాక్యంతాన్ని ఏదో ఒక గుర్తు వుండాలనే నియమం లేదు. కీటిమించి చేత యేమిదొక్కటలు లేవు. పుస్తక చివర ఇంగ్లీషుమాటలకు తెలుగుఅర్థాలూలేక. మిగిలు మూడివిన్నాయి.

ఈ తెలుగు డ్రెస్ ఇప్పుడు మన ఆకాలంలోని తెలుగు తెలుసు కోడానికి ఉపయోగకరమౌంది. సైనిక శిక్షణలో అప్పుడే ఇప్పుడీ వుండే భేదాలుకూడా దీనినుంచి తెలుసుకోవచ్చు.

ఈ తెలుగు డ్రెస్ పుస్తకం తెలుగులోకాని తెలియదు. ఈ గ్రంథంయొక్క ప్రా మర్యాటి ఏమిటావచ్చునో కనపడును. అంధ్ర వాఙ్మయమునాచీలో ఈపుస్తకం చేసలేదు. అలాంటిసీతలో తెలుగు డ్రెస్ ఒక్క ఎర్రా నీతారామయ్యగారి దగ్గరవుండేది అంధ్రదేశా నికేలాభంకాదు. వాఙ్మయపరిశోధకుల కిందకీలాభకరంగా వుం డాలంటే అది గౌరమాగ్రంథాలయంలో వుండాలి. కనక శ్రునీత

రామయ్యగారు ఈపుస్తకాన్ని గౌరమాగ్రంథాలయంలో జాగ్రత్త పెట్టి అంధ్రవాఙ్మయానికి లాభం చేస్తారని నమ్ముతున్నాను. ఈ పుస్తకం పోయిందంటే పోడమే కనక దీనికి ప్రతులు దీయించి జాగ్రత్త పెట్టవలసిన అవసరం కూడా ఎంతేనా వుంది.

'తెలుగు డ్రెస్'లోని కొన్ని భాగాలు తెలి తెలియడం కోసమని పొందుపరచుతున్నాను.

సాల్లు—నిలుచుండి
జమానులు విడిగా యెప్పుడు వుంటారో అప్పుడు పరిఅంగుళాల అడుగు పుచ్చుకోవలెను కాని కలిసి యెప్పుడువుంటారో అప్పుడు యేయొక్కమామ రెనయొక్కకాలను రెండోవానియొక్క కాల దాకాచే వుండవలెను—యెప్పుడెప్పుడు యొక్కదైనా భూమి యెప్పుడల్లంవుంటే మోకాళ్ళ సందేహములేకుండా వంచవలెను— అక్కడ పడుకుంది.

గర మామలు.
గర చుట్టోమామె
యేమంటే సుగతే అడుగు.

యోగిగా యొక్క- పొడుగు ముప్పయి అంగుళాలది వున్నది. పకి మినీటులో నూటయ్యై అడుగులు పుచ్చుకోవలెను—తలమీ దను పుండువలెను—మరిన్ని రెండుభుజులు వన్నగా—మోకాలు కొంచెము వంచవలెను—కాలయొక్క పాదమును భూమిమీద సాఫుగా వుంచవలెను. అప్పుడు కొంచెము ముందరకు వంగవలెను. మున్నీ రెండుచేతులు తొడతో సరిగా చొరికి వుండవలెను—మిక్కిలి పుసాగు కృతవలెను. మొదటిఅడుగు సగం ముప్పయి అంగుళాల లది కావలెను. తలనుయొక్క బుచ్చు పొదాలయందు పుంచవలెను. వటి మాగుండాయొక్క అజ్జ విన్నట్టయినా యెప్పుడు శీటమతో నడుచవలెను—కుయిమేమతో కాని లేకా పిలులో మామెతో కాని పెద్దవలసినట్టయినా—కుయిమేమో లేకా పిల్ల మామె యొక్క అజ్జ నిండుగా దొంగును.

క్లోస్ ఆర్డర్.

ముప్పడు గమాగులకు పకి-ర్యాంకులో కలిపి నిలువబట్టవలె ను—మరిన్ని వైపులయందు పకి పుసాగు జమానువుంచవలెను. యెప్పుడు కొల్లెజమానును కనకు తోవకు కలికి వుండేలాగిన చే డిందావలెను—యేయొక్క జమాను యెప్పుడు సరిగా కనలలో నిలు చుంటాడో అప్పుడు రెనయొక్క మడిలేక యెడమచేయొక్క జమా నుయెడలవంటే పిపుటాపును—మోచేతో మోచెయ్యి తగిలివుండ వలెను కాని మోచెయ్యి తనయొక్క పక్కతో తగిలివుండవలెను. చేయొక్క వేళ్ళు కన్నగా బొటిమీసేల రెండో వేటితో కలికివుం డవలెను—మనిసిట్టు కొద్దిగా బెటికి తిరిగి వుండేలాగు అరచేతి పక్క మాంసము కరాయియొక్క మట్టుకు కొద్దిగా పెనక వుంచవలెను— మనిన్ని జాగ్రత్త చెయ్యవలెకనది యేమంటే—జమానులు పకితో కనకు మిక్కిలి దగ్గర కావడము.

వ్యాఖ్యానములు

మల్లీ రెడ్డిగారా?

ఆంధ్రయునివర్సిటీ సెనేటు సభ్యులలో కొందరు, కాల్పదేశం జైన్ ఛాన్సెలరుపదవికి, కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారిని పిలుస్తున్నారనీ, రెడ్డిగారు ఉమ్మడిగా ఉన్నారనీ గాలికేసురు.

ఒక విధంగా చూస్తే యిది చాలా ధర్మంగానే ఉన్నది.

ఏమంటే?

రెడ్డిగారి పాండిత్యం యోగ్యతాప్రకారం అతీత మయినది.

మైసూరి విద్యాశాఖలో పెద్ద ఉద్యోగాలు నిర్వహించి ఉన్నారని కనుక వారి శక్తిసామర్థ్యాలను పరిశోధన చేయ్యవలసిన అవసరం యేమీ లేదు.

మైగా, వాసు, చాలా కాలం, ఈ ఆంధ్రయునివర్సిటీలోనే—జైన్ ఛాన్సెలరుగానే పనిచేసి ఉండవలసి, ఇప్పుడు వారిని పిలుస్తూ ఉన్న సెనేటుసభ్యులలో కొందరికి, రెడ్డిగారిలో, యానపవని నిస్సహించడానికి తగిన విశిష్టత కనపడి ఉండవచ్చు.

కాని—రెడ్డిగారి జైన్ ఛాన్సెలరువీతం ఆకొద్దమందికి మాత్రమే తెలిసినది కాదు.

అది ఒక్కొక్కప్పుడు కొందరి తెలిసినది. నిజమే: కాని ఒక్కొక్కప్పుడు లోయలలోకి దిగినది.

అది మొదలైంది చిరదాకా పడినదుకులతో నిండిపోయి ఉన్నది.

నిజం చెప్పవలసివస్తే వారి హయాములోనే—వాం హయాము వల్లనే ఆంధ్రయునివర్సిటీ, ఆంధ్రజాతుల ఛిన్నాభిన్నాలు చేసివేసింది. మరిన్ని, వారి హయాములోనే ఆంధ్రయునివర్సిటీకి చెందవలసిన—కొరి వచ్చిన దహానిం లక్ష్మీనారాయణగారి భూరివిరాళం వెనక్కిపోయింది.

రెడ్డిగారి స్వీ-మూలే కొన్ని యిప్పుడు ఫలాన్యభూలయ ఉన్నాయంటే కావచ్చు: కాని మల్లీ వారిని ప్రేమకురావడానికి అది సరియైన కారణం కాదు. ఏమంటే? అధికారి మారిన ప్రశంసదర్శనం లోనూ ఇది ఎంతో కొంత ఉండనే ఉంటుంది.

అదికాలంలో, రెడ్డిగారు ఆంధ్రయునివర్సిటీని విడిచిపెట్టడానికి బలమైన కారణం యేర్పడలేదు.

విడిచిపెట్టుతూ, వారు, అందుకు కలిగిన దన్ను కారణం సరియైనది కానే కాదు.

అదే సరి అయిన దయ ఉంటే, కాంగ్రెసువారు మల్లీ కొన్ని స్థానాల్లో ప్రత్యేకిస్తున్నా మని భేరి మోయించే దాకా రెడ్డిగారిని పద్య ప్రభావంలో ఏకాంతవాసం చేయించి ఉండకపోవచ్చును.

అసలు, ఏదో ఒక సంధి—ఒక ఉద్యమాన్ని అంటిపెట్టుకుని ఉండి పరమావధిని చేర్చే లక్షణాలు వారిలో కనపడవు.

౧౮

మైసూరి విద్యాశాఖను విడిచిపెట్టినప్పుడు కూడా వారు ఇందుకు ఉదాహరణంగానే ప్రవర్తించారు.

ఇంతెందుకూ?

మైసూరిలో పెద్ద పదవులు అనుభవించిన వారు—మంత్రాంగం నిర్వహించా లన్న ఉబలాటంతో కాంగ్రెసులో చేరిన వారు—ఒకప్పుడు చాలా పెద్ద వనే చెప్పదగినంత కాలం, పదమాడు జిల్లాలకు ఏకైకసంస్థ అయిన ఆంధ్రయునివర్సిటీకి జైన్ ఛాన్సెలరుగానే ఉండిన వారు ఒక చిన్న జిల్లాబోర్డు అధ్యక్షతకు చేరులు చూపే రంటి చెప్పవలసిన దేమి ఉన్నది?

పాండిత్యాన్ని బట్టి, శక్తిసామర్థ్యాలను బట్టి మాట్లాడవలసివస్తే రెడ్డిగారు, ఆ సందర్భాల్లో యెన్నికలలో పోటీచెయ్యతగ్గి వారు. కాని మంత్రపదవి వారిని మద్రాసుకొన్నింటికి లాగివేసింది. ఇప్పుడు వారు దానికి తగిన సరిజాం అంతా చేసుకుంటున్నారు. కాంగ్రెసు “నూ వాపురుపు”లకు లొంగిపోయి మంత్రపదవి స్వీకారానికి తలదాపడమే వస్తే రెడ్డిగారు తప్పుకుండా మంత్రే అవుతారు. ఏమీ, ఎవరికీ సందేహంలేదు: కాని యిలాంటి స్థితిలో, వారు ఇంతలా కాదనీ మల్లీ జైన్ ఛాన్సెలరుపదవికి నిద్రపడితే ఇక చెప్పడానికిన్నీ ఏమి ఉంటుంది?

ఇది యీగా ఉండగా:

ఆంధ్రయునివర్సిటీ యిప్పుడు చాలా బీదస్థితిలో ఉన్నది.

అది మనజాకి తగినంత పెరుగుత కలిగించా లంటే మొదట ధనం పుష్కలంగా ఉండాలి.

తెనుగువారిలో పెద్ద పద్ధి విరాళా లివ్వతగినవా రెవరూ కనపడడం లేదు.

నచ్చుచెప్పి దొంగనందారి దగ్గరనుంచే పెద్దపెద్ద గ్రాంటులు కొట్టుకురావాలి గాని మరో దారి లేదు.

ఇంతే కాక:

విశాఖపట్నం మెడికల్ కాలేజీలోని అధ్యక్షునివర్సిటీలవా రెవరూ అంగీకరించడం లేదు. ఆకాశాలకు పరపతి కలిగించాలంటే, అది కూడా దొరతనంవారి తోడ్పాటు లేనట్లే నెరవేరదు.

అనేక కాగజాలపల్ల దొరతనంమీద ప్రాణిహత్యం వహించి ఉన్న రామలింగారెడ్డిగారిని జైన్ ఛాన్సెలరుగా తేచ్చుకుంటే యీ సమల సానుకూలపడతాయో?

ఆంధ్రయునివర్సిటీ ఏర్పడ్డ తరువాత మనకు చెప్పుకోతగిన ఫల మేదీ కలగకపోయినా, మనవారిలో అనేకులకు సెనేటు, సిండికేటు వ్యవహారాలలో మంచి అనుభవం యేర్పడ్డది. వారిలో అనేకులు ఉన్నతాశయాలు కలవారున్నారు. జాతికి సమీపజ్ఞానం కలిగించే స్వీ-ములు ఆలోచించి, వాటిని విద్యావిధానంలో ప్రవేశపెట్టించడానికి దృఢనిశ్చయం లైనవారు కూడా కొందరున్నారు. ఇప్పుటి

శుష్క-రాజకీయాల్లో రెడ్డిగారికి తీవ్రప్రాతికూల్యం వహించినవారు కూడా కొందరున్నారు. మొత్తంమీద, ఇప్పటి, ఇతిమండటి పెనేటుసిండికేసుసభ్యులు మనపటికిగా వాక్పాగిర్వంకల్ల సులభంగా లొంగిపోయే స్థితిలో ఉండరు. నిజానికి, రెడ్డిగారు మంచి పురుషులే. నుంచి వస్తారే. అయితే కాంగ్రెసులోకి ప్రజాసంస్థలలోనూ, శాసనసభలలోనూ ప్రభుత్వసంస్థలలోనూ ఒక పక్షాన్ని సమర్థిస్తూ ఒక పక్షంమీద కండ్లెత్తగలరే గాని, రెడ్డిగారు, అన్ని పక్షాలకూ, అన్ని వర్గాలకూ అతీతులై ఉండి, అందరినీ ఒక్క తాటిమీదకి తెచ్చి, అందరి దీక్షలనూ ఏకముఖంచేసి, అందరి శక్తులనూ కేంద్రీకరించి ఒక ప్రయోగం సాధించగలుగుతారని చెప్పడానికి వారి గత-దీర్ఘ జీవితంలో స్ఫుట మైన సన్నివేశాలేమీ కనపడవు. లేవున్న.

యువవర్గజీవంలో పెద్ద సంస్థల చెప్పుకోతగ్గ ఫలితాలు కలిగించాలంటే, అది, రోజుల్లో సాధ్యపడేది కాదు. ఎన్నికలు వచ్చిన ప్రదేశాలలోనూ కొత్త వైస్ ఛాన్సలరును పేనుకువచ్చి కూచోపెడితే, ఆపెద్దమనిషి యెంత సమర్థుడయినా ఏమీ చేయలేడు. అంచేత, పెనేటు సభ్యులు, ఇప్పుడు “మల్టీఒక హార్డు ఇచ్చి చూద్దామని కాలం విలక తెలుసుకోవడా పోక్షలు చేస్తూ ముందానికి వల్లకాదు.

ఇదివరకే జరగవలసిన పనీ, కలగవలసిన ఫలితాలూ పూర్తిగా నిలిచిపోయి ఉన్నాయి.

రెడ్డిగారి యెంత ప్రబలవిశ్వాసం కలిగి ఉన్న పెనేటుసభ్యులు రెడ్డిగారిని ఆచరిస్తూ ఉన్న పెనేటుసభ్యులు—రెడ్డిగారిని బలపరచరలది ఉన్న పెనేటుసభ్యులు ఈవంగతులు ఏమేనా యోచించారా!

“హిందీమహాజనులు”ట

పదహారేళ్ల వయస్సు రాని తెనుగువారిని హిందీపరీక్షలకు రానియకూడదంటూ, ఓరుగంటి వేంగిటక్టెస్ట్ య్యు. బి. ఏ. బి. ఎల్ గారు నెల్లూరుమండలద్విగీయహిందీమహాజనసభలో ఒక ప్రస్తావన ప్రవహించారు.

ఆసందర్భంలో వారిలా ప్రసంగించారు.

“౧౬ ఏండ్లలోపల బాలుగు ఇంగ్లీషుపరీక్షలకు హాజరగుట లేదా? బి. ఏ. బి. ఎల్ ను చదివినంత మాత్రమున తీర్మానము ఉపపాదించినవారు ఆంగ్లమున సంస్కృతమున పాండిత్యము సంపాదించలేదా! పదహారు ఏండ్లలోపల నేహిందీపరీక్షకును హాజరు కాగూడదని యేల అనగా మొదట ఆంగ్లభాషను చదివి, తరువాత తెలుగు చదివి, వారి పాండిత్యము అందరికిని తెల్లముగానేయున్నది. మేము ఇంగ్లీషువలన ఆట్టి వానిని పొందినవారము కావుననే ఈ తీర్మానము పెట్టవలసివచ్చినది. మాతృభాష నేర్వక మునుపే ఆంగ్ల భాష నేర్వినను, హిందీ నేర్వినను తెలుగుబాలరకు కలుగు హాని

ఒకటియే. ఇంగ్లీషు ప్రత్యక్షశత్రు వయిన, హిందీ ప్రవృన్నముగ పనిచేయుచున్నది.....ఆంగ్లరాష్ట్రము సాధించు కొనలేక పోయితిమి. తెలుగుసంగీతము చేతుల రూపుమాపితిమి. కొనకు తెనుగు (నాట్య) కళాపరిష్కర్తలో హిందీనాటకము అడిగిమి. ఈ వ్యామోహములో మనము ఏమి చేయుము? కనక మాభయము ఆకారము కాదు. బాలురకు పదునా రెండ్లలోపున ఆంధ్రాభిమానము కొంతేని కురుకుకొను నని మా ఆనా

వేంకట కృష్ణయ్యగారి ప్రయత్నం నిష్ఫలం అయిపోయింది. ఇకపై అయిదుగురు మాత్రమే వారి ప్రస్తావాన్ని బలపరచగలుగుచున్నామంటికి పైగా దానిని దిద్దారు. ప్రస్తావన ఓడిపోయింది. ధగ్గమే.

“నేను” “వాని” అనే భావా లెన్నవారికి ఇంత వివరింగా చెప్పనే అక్కరలేదు. అది లేనివానికి ఇంతకా వెంత చెప్పినా అర్థం ఉండదు.

అందు, వెంగిటక్టెస్ట్ య్యగారు నేనా మొగమెట్లు పెట్టగలగా ఉండలేకపోయారు. ఏమంటే? హిందీవిషయంలో పదహారేళ్ల హద్దనగా యేమిటి? పదహారేళ్లవరకే కాదు యాభైయేళ్లు దాటినా అక్కరలేదని మేనా లేనివాకే మనలో ఎక్కువ. వేంకట కృష్ణయ్యగారు, వారంతా హిందీ నేర్పుకోవడానికి అంగీకరిస్తారా?

తన మాతృభాషను సంగ్రహించువరకూ నేర్పుకోని ఆంగ్లము మరే భాషా నేర్పుకోగూడదు. ఇప్పుడు మన విద్యావిధానం దీనికి తల్లకింములుగా లేదా అంటే పోరాడదామని గండి. ఇంగ్లీషు తప్పించడానికి బదులు హిందీని గూడా మన పిల్లలకు నూరిపోయడం చాలా అవసరం.

అన భాష రాని తనగువాడు సామాన్యభాషతో నిర్వహించవలసిన ఘనకార్యా లేమిటి?

ఇది నిజాభిప్రాయహిందీప్రచారసభవారికి తెలుసు. అయితే వారి ప్రయత్నం తెనుగుభాషను చూపేసి దాని స్థానంలో హిందీని ప్రవేశ పెట్టడమే కనక వారు పదహారేళ్ల హద్ద కూడా అంగీకరించరు. వారి నాబేదారులూ, వారి బోధకులు విని అదే ప్రసాద మని మురిసి పోయేవారు అనలే అంగీకరించరు. ఇలాంటి స్థితిలో వేంగిట కృష్ణయ్యగారి ప్రస్తావన ఓడిపోవడం అశ్చర్యకరం కాదు.

ఇది గమనించారా? ఈజరిగినది “నెల్లూరుమండలహిందీ మహాజన సభ” ట.

ఈసభలో హిల్లాన్న వారంతా, సొంతానికి వారింగీకరించలే మోగాని, జన్మతః శుద్ధాంగ్లలు. కాని హిందీమహాజనులని వ్యవహరించుకోవడానికి ముచ్చటపడుతున్నారు. ‘తెనుగువారు’ అనిపించుకోవడానికి యిష్టపడనివారు పదహారేళ్లదాకా తెనుగుబాలరకు హిందీ నేర్వగూడదంటే వీని సహించగలరా?

సుబ్రహ్మణ్యం శెట్టిగారు

మా మిత్రులు, రావుసాహేబులు, పింజల సుబ్రహ్మణ్యం శెట్టిగారు ఆకాలమునందు వాటి పద్ధతులకు మేము చాలా విచారిస్తున్నాము.

శెట్టిగారు నిలకడ కలవారు. త్యాగిశీలురు. దేశ సేవకులు. ఆంధ్ర వాఙ్మయహామకులు.

శెట్టిగారు చనిపోయినందున కలిగే లోటు ఓపట్టాన పీఠము.

జనవరి ౫ వ తేదీన కలిసి మాట్లాడినప్పుడు శెట్టిగారి స్వీకృతితో మాస్పర్శంగానే ఉండినది; గాని వారి కేమీ ఆనందానందం లేదు. “బ్రాహ్మణం కంటపడుతుంది. ఆంగ్లం కలుగుతుంది. మళ్ళీ చేతనైన పని చెయ్యవచ్చు” ఇదే వారి నమ్మకం.

అప్పుడు, ఇప్పుడు బ్రహ్మసూత్రాన్ని నడుపుతూ ఉన్న ప్రయత్నాల ఆకారాలు, ముఖ్యంగా వారిని నిబంధించిన ఆనేక హద్దులకు వేరైనవిగా ఉండినవి.

శెట్టిగారు ఆనేక విధాల దేశ సేవ చేశారు.

సమదర్శనసప్రకారం, వాని వార్షిక సంవత్సరాల వారి సేవకు అత్యుచితమైనది.

హృదయ మిచ్చిన మామిత్రులకు శాంతి కోరుతున్నాము.

పండితుడా! చలించబోకు

దేశ మంతా ఒకటాగుట పండితుడిమీద ఒక్క పెద్ద బాధ్యత మోపింది. ప్రపంచ మంతా అయినమీద తన దృష్టిని లగ్నం చేసింది.

ఈనాడు అయినమీద ఒక బంధం వలన వివరమిట్లాడు.

అయితే కోటి గంగుతూగులయ్యలలోనుంచి జేయిలోన ఉండిన త్యాగి అయిన ఈమధుని అయిన సమీపించుకోగలడు. కొద్ది రోజులలోనే చేతుల కట్టే తన విధులను అయిన సమాహితచిత్తం తో—సహజోత్సాహంతోనే నిర్వహించుకోగలడు.

అంతే గూడా దేశ సేవ చేసిన ఆంగ్లంగిని తలుచుకుంటూ దుఃఖిస్తూ కూర్చుండి ఆమె సత్కంగా శోధనయింపగా మేము చని అయినకు తెలుసు.

కాని మన సిద్ధి భార్య చనిపోవడం—ఎటూ కాని కయ్యున్న ఈవిషయ కలగడం—దేశీయుల కది ధింకరానిదిగా ఉన్నది.

కమలా సేనానందండుకుమారికి మేము ఈనాటి సాయుధ్యం కోరుతున్నాము.

జనానూలు పండితులకు మా సానుభూతిని తెలియచేస్తున్నాము.

ఇదా కాంగ్రెస్ సాంధ్రుల సత్తా?

“పక్షాగ్రహణం, ఒకనాడు, అప్పుడతనివారణము గూర్చి గాంధీ గారితో ప్రసంగించుచు, వారిజనులతో కలిసి భుజించుటకు నేనిష్ట పడ నని చెప్పెను. దానికి మహాత్ముడు, ‘నీవంటి దక్షిణహిందూ సాననాయకుడే యిట్లు పరికినయెడల, మన జీవితకాలములో

స్వరాజ్యము వచ్చు నని యాసింపుట యనుచితము’ అని పలికెను. ‘ఉత్తరహిందూసాన మే దక్షిణహిందూసానమునకు గూడ స్వరాజ్యము సంపాదించును లేండు’ అని నేను ప్రత్యుత్తర మిచ్చెతిని” కొండ శంకటప్రయ్యగారు

ఇదే మచ్చు.

పర్యవసానం యేమిటని ‘కొడు ప్రశ్ని.

“కాంగ్రెస్సు ప్రాప్త్యం స్వరాజ్యం” అని దావాభాము.

“స్వరాజ్యం నాజన్మహమ్మ—” అని తలకు.

“నాకు స్వరాజ్యం రానే వచ్చింది” చని గాంధీ.

“ఉత్తరహిందూసాన మే దక్షిణహిందూసానమునకు గూడ స్వరాజ్యము సంపాదించును లేండు” అని మన శంకటప్రయ్యగారు.

ఇంకా చిత్తశుద్ధి కలవారని, అరవలూ, కన్నడలూ, మళియాళీలూ, దక్షిణహిందూసాననాయకులుగా అంగీకరిస్తారో—అంగీకరించారో లేదో తెలవదు. కాని తెలుగువాని దీనిని అత్యవసరముగా తెలుసుకోగల కొన్ని, ఈనాటి ర్థంలో శంకటప్రయ్యగారిని పొగడినది.

‘కాకేమీ! కాంగ్రెస్సులో చేరి ఆంధ్రులకు స్వతంత్రభావాలు లేవు. ఉత్తరహిందూసానంనుంచి వారికి తాటిదులు రావాలి.

ఇంకా రాష్ట్రా వచ్చినందుకు, ప్రభుత్వాధ్యయెడల, పోషిస్తూనే, కొంచెం ఆసంపన్నత ప్రకటనూ వచ్చిన మా మిత్రులు, గుంటూరు జిల్లా కాంగ్రెస్సాంధ్రప్రయత్నాలలో ఒకరు ఇక నేనా సత్యం గ్రహిస్తా రని నమ్ముతున్నాము.

మూడు అధ్యక్షిపతాలనుంచి ఆంధ్రరాష్ట్ర నాంధ

‘కాకేనాడ ఆంధ్రమహాసభ అధ్యక్షిపతమునుంచి, ‘కాకేనాడ ఆంధ్ర మహాసభ అధ్యక్షిపతమునుంచి, తెజవాడ పశ్చిమకృష్ణాజిల్లా రాజకీయమహాసభ అధ్యక్షిపతమునుంచి మనకు ఆంధ్రరాష్ట్రం చాలా ఆనందం ఆనే మాట వివరించి.

అవ్వనందంపూర్ణాక్షితో, మహాసభాధ్యక్షితో చిక్కినప్పుడల్లా రామదాసుపంతులుగారు ఈవిషయం స్మరిస్తున్నారు. అన్ని విధాలా ఆంధ్రదేశం విడిచిపెట్టిన తరువాత నేనా ‘కామేశ్వరమ్మగారు ఈ విషయం చాలా ఉత్సాహంతో మాట్లాడగలిగారు. కానధికార చరిత్రగూడా పూర్తిగా మరుపువచ్చిన తరువాత నేనా దుక్కిగమ్మ గారు ఈవిషయం ప్రస్తావించారు.

స్వామి కవివారం ముగిసిన తరువాత మీరు ముగిసి ఆంధ్రరాష్ట్రం అగత్య పనే విషయం స్మరించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

అయితే ఇక ముందేనా ఈమధుగూ ఈవిషయంలో తీవ్రప్రయత్నాలు ప్రారంభిస్తారా?

రామదాసుపంతులుగారిమాదకంటే ‘కామేశ్వరమ్మగారిమాదా, దుక్కిగమ్మగారిమాదా యిప్పుడు భారం యెక్కువగా ఉన్నది. ఏమంటే? వీరిద్దరూ పని చేస్తూ మాటలు చెప్పినవారు. సహజసభకు

మార్గం కూడా పాటించకుండా జెయిల్లకు వెళ్ళివచ్చినవారు. అనేక దేశాల్లో, అనేకం మూడూ కలవారు. వేడియెక్కి మాట్లాడితే శ్రీలనూ పురుషులనూ కూడా కార్యరంగంలోకి దూకించగల వక్త్రాలు. కొన్ని సందర్భాలలో పెత్తనం వహించి ఉద్యమం నడిపినవారు.

నిజంగా, కామేశ్వరమ్మగారికి, సక్కిరామ్మగారికి ఆంధ్రోద్యమం పెంటనే చేపట్టలేదని. ఇందులో అపాధ్యాలు లేవు. ఆధారకల్పనలక్కరలేదు. అపాయాలు రావు. జూని ఒక దానికి లేగిలిగితే ఆంధ్రరాష్ట్రం నిర్మించడానికి సర్కారును కూడా ఆన్యంతరాలు లేవు.

అఖిలభారతీయోద్యమంలో వీరి పదవి చాలా చిన్నదిగా ఉంటుంది; కాని ఆంధ్రోద్యమంలో మహాస్వతంత్ర పదవి స్వాధీనపడుతుంది. పరిగెత్తుతూ నాలు తాగడంకంటే సుంచుని నీరు తాగడం మంచిది. ఆంధ్రజాతి పురుషులకొరకే లిగించే సాధనాలు చేపట్టడం తక్కువగాది కాదు. ఆంధ్రోద్యమాన్ని బాగా నడపగలిగితే ఆంధ్ర భారతీయసంస్థలో కీలక లభించే పదవి ముగిసే పని చేస్తే గాను, ఇంతవరకూ, పునాది—ఆంధ్రత్వం పూర్తిగా ఒక సింహాసనం.

వల్లనే మన ప్రముఖులకు ఇరుగుపొరుగువారిలో గణ్యత లేకుండా ఉన్నది. సొంత యిల్లు చక్క-బెట్టుకోలేనివా లేమి చెయ్యగలరూ? రామదాసుపంతులుగారు కూడా ఈసంగతులు గమనించి ఆంధ్రోద్యమశంఖం పూరించగోచితున్నాము.

రాజ్యాలు

- ఈనెలలో ప్రబుద్ధాంధ్రను సత్కరించినవారు
- 1 తెలికిచెర్ల వెంకటరత్నం గారు ఎం. ఏ ఆంధ్రక్రిష్టియన్ కాలేజీ, గుంటూరు నుండి
- 2 జైన్స్ ద్వారా, మాచిగొట్ల వెంకటేశ్వర్లుగారు శ్రీవెంకటేశ్వరాయుర్వేదనిలయం బ్రాంచి చికిత్సకులు. నిలూరు ౫-౧-౧౦
- 3 వి. కే. పి. సి. రి. దా. ను
- 4 నుల్లెల శ్రీరామమూర్తిగారు జ్యూనియర్, బెజవాడ ౫-౧-౧౦
- ౫ శై. నారాయణరావుగారు ఎం. ఏ. ఎల్. ఎల్. పి. ఆంధ్రకేటలు, బెజవాడ ౫-౧-౧౦

నన్స్వటిటాకిన్ వారి ద్రావదీపస్రావహరణం

లక్షా నాకవేల రూపాయల పైబిల్లిని సగృహీత. అనేక ఆంధ్రయువ యువకుల ఆగమాసాల ఆనాటిపట్టణమే ఫలితంగా యీ సుప్రసిద్ధ తెరయెక్కింది.

ఈఫిలిమునే గాన, గుర్తక శామంధిరాన్ని మూడూ నెమి ఇదే మొదటిమాట మోపింది.

కోల్టాపురం మహారాజావారి సొంత మూడియోలో తయారు కావడం యీఫిలిముకు చిక్కితే చేపట్టండి.

ఆంధ్రనాటికరంగంలో ధ్వజతారలలాగ మెరుస్తూ ఉన్న నటి నటులలో అనేకుల సమ్మేళనం కూడా దీనివలననే మోల్చించింది.

ఫిలిము నిర్వహణగా వుండా అని కంపెనీ నిర్వాహక ప్రభు అడుగునా కనబడుతున్నాయి.

కంపెనీవారు, డబ్బింగు వెనుకయ్యలేదు. నటులను ఏదంతా ఆర్థిక చెయ్యలేదు. కాలహరణానికి జంకలేదు. క్రమం ప్రయత్న లేదు. సహజ మైన ఉత్సాహంతోటి, హాసాల్లుగా ఎదురుకున్న పోటీకల్ల కలిగిన అవేకంతోటి వారు, గుణం కోసమే నాటుపడ్డారు. అయితే ఇవాళ లేనుగుఫిలిములను గుర్తించి రాయించి అంటే తప్పు లేంపడంతోటి నటపోతోంది.

సుమాంగ భరతాఫిలిములకు పైగా వచ్చినా, లేనుగుఫిలిములను డైరెక్టు చేసేవారిలో అర్థంగా తప్పక కళావిషయంలో అభివృద్ధి, లాభదాయకత, చాతుర్యమూ ఎంతమాత్రమూ కనపడకుండా ఉన్నప్పుడు, విలేజుకులకు, నింద కలిగించే యీఆనన్ద తప్పక బాహ్యంలో ఆశ్చర్యకరమైన దేమీ లేదు.

ఫిలిము డైరెక్టు చేయడానికి నిలదూర మైనప్రభు కావాలంటే—ఆంధ్రభాషా మేల్లుగా తెలిసిన అనుభవం కూడా ఉండాలంటే నిజమే: కాని నాట్యకళ, సంగీతకళ, కళాతాళకళ, చిత్రకళా విటికెనం అధ్యయనం అందిస్తే—అనుగా నికరమైన సాహిత్యం లేకపోతే ఆంధ్రకళాప్రభా, అనుభవమూ గర్వమన్నూ కొరగావు.

ప్రస్తుతం, యీఫిలిమును డైరెక్టు చేసినవారిలోనూ, సర్వవేక్షణం చేసినవారిలోనూ ఈజైన్స్ యిమార్తం ఉన్నదో—ఇదే యిప్పుడు మనం విమర్శింప.

ఉద్యానవనంలో సత్సాక్షిమూల బిలాసాలతో ఫిలిము ప్రారంభమయినది. అసంగత్యంలో మాషిన్ నిట్టలంటూ, తెల్లతామరపువ్వుల బంతి చాలా కళ్ళగా ఉన్నది. అవి సత్సాక్షిమూల దాంపత్యము నకు మనాక్కో-వ్యాధిగ్రస్తామనలై ప్రస్థల పాపదయాలను పరిష్కార తాలూగా చేశాయి. సత్య వేషభాషలున్నా బొగున్నాయి: కాని అక్కడ విదూషకుణ్ణి ప్రవేశపెట్టడం చాలా హాస్యాస్పదంగా ఉన్నది. ఆరుమడి రాక తెలియపరచడం తప్ప, ఆక్రంద, ఆతను చూపిన ప్రయోజకత్వం యేమీ లేదు. ఆక్రంద ఉండిన బంగమ నల్లలవంటి సరిహారకలలో ఎవరచేత నేనా యిది యంతకంటే చక్కగానూ, సగంగానూ—విశేషించి జనరంజకంగానూ నిర్వహింప చేయవచ్చును. అయితే డైరెక్టరు ఆక్రంద మాలహాస్యమే కాకలనిపించినది.

ఇంతే కాదు. ఈవిదూషకుని చర్యలు చూపినవోట నల్ల కట్టు పుగానే ఉన్నవి. అస లీఫిలిములో విమాపకుడితో పని లేనే లేదు.

అలాంటి స్థితిలో యిక విచూచుచు విక్రంత—అకాశ్రియవేషుని గురించి విచారణ యెందుకూ?

కృష్ణార్జునుల స్నేహం మనలో అదర్శభూత మయినది; కాని అర్జునునిలో చున్న కనపడలేదు. కృష్ణునిలో అదరం కనపడలేదు. ఎవరో ధూరంధ్రువు రావడం—ఇవలీలీలారు విధిలేక వారి ఆహ్వానం అంగీకరించడం—ఇలాగ ఉన్నది అభట్టం. పైగా అసమయంలో సత్య కృష్ణుని పేదవేసుకోవడంలో దౌచిత్యం యేమీ లేదు. అంతకు పూర్వం సత్య అర్జునుణ్ణి ఎరుగునా? ఫీలిము చూసిన ప్రతీవాడి ఇలాంటి సందేహం కలక్క—మానదు.

సత్యకృష్ణులు ఇంద్రప్రస్థానికి వచ్చినప్పుడు ద్రాపది వారికి స్వయంగా పోరతి యివ్వడం చాలా చక్కగా ఉన్నది. శూద్రస్తా) పరచణగాధలో ద్రాపదీ, కృష్ణమూ—ఈయందరే ప్రధానపాత్రలు. శూకారణంబుల మీదా ద్రాపది స్వయంగా పోరతి యివ్వడంలో మంచి రసవత్త్వి ఉన్నది; కాని అసమయంలో ఆక్క— వాంఛవుల దిగ్భరం కాలేదు. అంతే అక్క— వివేక రసభంగ మున్నది.

చిత్రశాలలో సత్యద్రాపదుల సంభాషణ చాలా చక్కగా ఉన్నది. మల శ్రీమలు ఇది అపారమైన దౌష్ట్యం కలిగించే సన్నివేశం. తలకింక న్నాం. లోక— మూలించి నేర్పు చాలా ప్రశంసాపాత్రంగా ఉన్నది; కాని చెరకుముక్కి— ఎవ్వరూ కృష్ణుణ్ణి ప్రశంసించడం—ధీక్! దైగ్భరం చేసిన తప్పులలో దీనికి మించినది మరి లేదు. చెరకు ద్ద కోసుకుపోవడంబల్ల కృష్ణుని వేలు తగ్గ కడం కాదుతుంది. ద్రాపది తెలుసుకోవడా అయ్యల్య మైనది చీర చెరకు చింకి కృష్ణుని వేలికి చుట్టబెడుతుంది. దుశ్శాపనుడు ద్రాపది చీరలు ఒలిచినప్పుడు కృష్ణు డామెను ఆత్యుదస్తా తచ్చి కక్షించడానికి మంచి పునాది. అంతలోకి నిమిషమైన యింట్లో కల్పన చేసిన దైగ్భరం కృష్ణుణ్ణి చెరకుముక్కి— ఎవ్వరూ ప్రశంసించడం నిజంగా ప్రతివాడి చేసే రాగని స్ఫురింపజేస్తోంది.

ఇది యిలా ఉండగా: ఇక్కడ కూడా సత్యకు ద్రాపదిగల గర్వభంగం కావడం సరసంగానే ఉన్నది; కాని ద్రాపది చీరచెంగు చింత్రకోడం తరమిద కనపరచుకోవడం చాలాపారపాటు. అక్షా సాంక వేలు అపోశనం సట్టిన ఫీలి మిది. కాకపోయినా, తెరమిద కనపడేటట్లు చీరచింపడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చెయ్యడం యేమీ కష్టమైన పని కాదు. చింపడానికి ద్రాపది తన చీరచెంగు పట్టుకోవడం దాకా నేనా చూపించి ఉంటే ఇలాగ రసాభాసం కాకపోవును. చీరచెంగు చింపడంలో కలిగే ధ్వని చాలా సరసజంగా నే వివదించింది. కాని చింపడంలో ఇక్కడ చాతుర్యం భంగం మునుపొందింది.

ఇది యిలా ఉండగా: సత్య పూగుపరుగున పోయి ఒక గుడ్డ తెచ్చాటప్పటికి ద్రాపది వీలికలో సగం కృష్ణుని వేలికి చుట్టడం అయిపోయింది. కృష్ణుని పాటగూడా ఆప్పటికే పప్పుడే మెలికలు తిరిగిపోతోంది. కాని సత్యవచ్చి తెల్లపోయింది. ఎందుకూ? తనకంటే ముందు ద్రాపది గుడ్డవీలిక తెచ్చి కృష్ణుని వేలికి చుడుతూనే

ఉన్నందుకా? అక్కడ తలకం నిర్విణ్ణతను చక్కగానే చూపించినది; గాని వేలికను బట్టి అది చీర దని ఊహించి, చీరచెంగు చూసి నిజం గ్రహించి— ఇంత తంతు జరిగే దాకా సత్యకు నిర్విణ్ణత కలగడాని కవకాశం లేదు. ఇది యిలా కాక: సత్య, మోగిని పిలుస్తూ ముందుకి అడుగు వేలాటప్పటికే ద్రాపది తన చీరచెంగు చింపితే, అక్కడంతో సత్య వెనక్కి— తిరిగిచూసి, జరుగుతూ ఉన్నది అరం చేసుకుని, తెల్లపోయి. సిగ్గుపడి—ఎంత కల్పన కవకాశం పుండే స్పృశేశం యిదీ! ఇలా చేస్తే అందగు పరిచారం లక్కడ పోగుపడడాని కవకాశం లేకపోవచ్చు; నిజమే. అయితే: నాగ రాకపోతే ఆక్కడ చెడిపోయేది ఏమీ లేదుగా?

ఇక్కడ రసభంగం కలిగించిన సందర్భం మరోటి ఉన్నది. ద్రాపది తన వేలికి గుడ్డవీలిక చుట్టబెడుతూ ఉంటే కృష్ణుడామెను ముచ్చకుంటూ ఒక గాట పాడతాడు. కాని అక్కడ వనం లోటే యెప్పుడూ గట్టకట్టించుచున్న ఇది కాక: కృష్ణుడిపాట పూర్తి అయిదాకా సత్య ఏమి చెయ్యాలి! దైగ్భరం ఇదేమీ యోచించలేను. ప్రథమంలో సత్య, నిర్విణ్ణతను బాగానే కనపరిచింది; కాని అది యెంతసేపు నిలుస్తుంది? అయితే: నిలకపోతే యోగాగా? ఈవిధంగా కూడా యిక్కడ రసభంగం కలిగింది.

ఇక్కడ సత్యకు స్ఫురించిన చిక్కలాంటిది అంతకు పూర్వం ద్రాపదికి కూడా రెండుసార్లుంది. చిత్రామ చూసినచి ద్రాపది సత్యా మీచున్నాను. నేనువుతోబాటు రెండుమూడు చెరకుముక్కిలు మీదా పుచ్చుకుని కృష్ణుడు రిప్పు—తూ తానుకూ లోపలకు వస్తున్నాడు. ఇది సత్య చూడలేదు. ద్రాపది చూడలే దని చెప్పడానికి నీలులేను. ఏమంటే! ద్రాపది నాగమాపులు, ఆమె కృష్ణుని రాకను గ్రహించినట్లా, సత్య యదేమీ యెరుక్కొండా పాట పాడుతూ కూపోవడంబల్ల ఆమె కొంతమాపులు మొదలుపెట్టినట్లా స్ఫురింపజేస్తున్నాయి. ఇది యేమయినా సత్యపాట యెంతమా పూర్తికాక పోవడం బల్ల చేసి దేమీ లేక ద్రాపది అనేక అన్వేషణ పాలయింది. కృష్ణుడు అడుగు కడవడాని కసలే నీలులేకపోయింది. కాని దైరక్తిర కీవిషయం తగ్గలేదు.

ఈఘట్టాన్ని గురించి ఇంకొక్క—మాట. కృష్ణుడి వేలు తెగాటప్పటికి అతని కంఠాట కొంత వేలు సాగించనే సాగించాయి. రసరస రసగ్రహణం మీదా బాగానే చేసింది. అయితే: కృష్ణుడు చెరకు ఒప్పి యేమి చేసేట్లు! ఆక్కడ అందుకు మయోగించే యేర్పాటు లేమీ ఉన్నట్లు లేదు. కృష్ణుడు ఒప్పి మింగే డని కాని, ఉమికాడని కీని చెప్పడాని క్కూడా నీలులేదు. మరేమి జరిగినది? కాని సత్యకు కోపం వచ్చింది. అది సగ్గువల్ల కలిగింది. యుక్తి ప్రస్థుత్వ లతో నన్ను పరాధించిన పాండునపట్టుకుపోషి యెడట తన భర్త చెరకుముక్కిలు పళ్లతో పీకకొని అనిపించింది ఇది ఆమెను నామోషి అనిపించింది. నిజమే. అది బాగానే ఉన్నది. ఈసీసంతో, దీనివల్ల కలిగిన కోపంతో ఆమె “మీ లిలాగ చెరకుముక్కిలు దివడం చూస్తే యెవ రేనా వచ్చిపోతా” గన్నది. దీనికి కృష్ణు డేమి

చెప్పి పని కాదు మన ప్రశ్న. సత్య, అప్పుడు దైర్ఘ్యము కూడా ఇలా అడిగితే యెంత ఉచితంగా ఉండేదీ?

చిత్రకాలను గురించి ఒక్కమాట. అది చిత్రకాల అనుకోదానికి తగిన గుర్తులున్నాయి. కానీ చాలవు. సత్య ప్రాపనీ అగుమడు మత్స్యయంత్రం కొడుతూ ఉండిన చిత్రం వగిరికి వెడతాను. అట్లు నుడు కిందికి చూస్తూ ఉనున్న ఎక్కువెట్టాడు. అతను బాగాం యింకా విడిచిపెట్టలేదు. కానీ పూలమాల వెయ్యబోతూ ప్రేమదీ దగ్గిరగా నుంచుని ఉన్నది. తిరవాతి వనకాసునపని చిత్రం వరకుడు వికృతరూపంలో ఉన్నాడు. సత్య రథంమీద నుంచుని ఉన్నది. కృష్ణుడు సరిగా కనపడలేదు కనపడినంతవరకే నా సుఖంంగా లేదు. ఈ నాత నాగిద్దరూ కృష్ణకులభారచిత్రం దగ్గరికి వెళ్ళారు. కృష్ణుడు కాటాలో కూచుని వుండడం ముఖ్యంగా మెరిసింది. అంతే, మా కనపడలేదు. ప్రాపనీ గురిపేదగి మాట తెచ్చేదాకా అది పూనా అని నిశ్చయం కలగ లేదు. ఈలోపాలు చిత్రకాల నివా? భాట్రాగననా? అందుకే కానించే దైర్ఘ్యము? —మనవి చేస్తా

ఒక రోజు

‘గంధర్వ’ రత్నపురుషలేహ్యము

రత్నపురుష గొప్ప వనమాలిక

ఇది శిశుసప్తము కట్టును. శరీరమునకు కండలు పుంచి చినికిము కలిగించును. పీఠ్యవృద్ధి చేసి జీవన సౌఖ్యము చేకూర్చును.

రత్నపురుషతో ఇతరమాలికలు అనేకములు చేర్చి తయారు చేయబడిన మధురమైన లేహ్యము.

నిలకు ఒక పెంను, వెల ౩-౦-౦. పోస్టుఖర్చులు ౦-౧౪-౦.

గంధర్వఫార్మసీ—రాజమండ్రి

హిందీవల్ల తెనుక్కి జరుగుతూ వున్న అవకారం

“.....(నెల్లూరుమండల ద్వితీయ హిందీమహాసభ) అవ్వడం సంఘాధ్యక్షుడు శ్రీయుత (బెజవాడ) గోపాలరెడ్డి గారు అధ్యక్షులుగా ఉన్నారని చూచి..... బెంగాల్ రాష్ట్రములో వర్ధిల్లిన నాథులగారు బెంగాల్ భాషలను వృద్ధికి తెచ్చియుండి ననియు అదే మోస్తరుగా భారతదేశములో హిందీభాషను అంత భాషా స్థాయిలో రాగలదనియు హిందీభాషవలన హిందూమహమ్మదీయకలహములు కూడా తగ్గ ననియు అనేక ప్రధానాధికారులతోటి ఉపన్యసించిరి”

(౨౬-౨-౩౬) ఆంధ్రసుప్రక

ఆంధ్రుల మైన దాని ప్రామాణ్యం కలిగిచాలగల యిది వాదించుతప్పును.

రెడ్డిగారే, ఈనందర్భంలో, టాగురిగారి ఉదాహరణ ఏమీ ఉపయోగించు. ఏమంటే? బెంగాలీ, వాన మాత్రమే. వాని మాత్రమే భాషయిడల అంతరింగిభట్టం. విశ్వాసి అయిన సేవకులు. హిందీకి వా కేమీ బోహదం యివ్వలేదు. హిందీని గురించి వా రెప్పుడూ ఇలాంటి ప్రసంగాలు చెప్పులేదు. మరీ గోపాలరెడ్డిగారు?

మరిన్ని, బంగాళాదేశంలో, టాగురిగారు బెంగాలీభాషను వృద్ధికి తెచ్చి ఉండే అదే మోస్తరుగా హిందీభాష ఎలాగ భాష పొందుతుంది?

అన్నిటికంటే మించి, “హిందీభాషవలన హిందూమహమ్మదీయ కలహములు కూడా తగ్గు” నంటున్నార రెడ్డిగారు. హిందువులకూ మూఁమమ్మదీయులకూ కలహాలు లేని యీనాటి భాదేశంలో ఏమి చెప్పినా చెల్లిపోతుంది కాబోలు! దీనివల్ల హిందూమహమ్మదీయ మైత్రీ విషయంలో యీవర్ధంవారికి గల ఆశయాలు బోధపడు తున్నవి. అయితే: కాన్పురు, లక్నో మొదలయిన హిందీనగరా లలో హిందువులకూ (హిందూస్థానీలకూ) మూఁమమ్మదీయులకూ కలహాలు ఎక్కడ లేదు? గతేకాంక్ష విద్యార్థిగారు చెప్పిపోడా నికి కాగణం యేమిటి? ప్రధానం: స్వామ్యములవారికి హిందీ తెల కదూ?

అవును మరి. ప్రకృతం నిగుపయోగ మయిన హిందీని ఆహాయిక ప్రజలమీద వేసి రద్దా లంటే వీలయిన పద్ధతు లన్నీ అవలంబిం చాలి.

కానీ ఆంధ్రయువకులలో కొందరేనా ఇది గ్రహించలేక పోతారా?

సంపాదకుడు

స ర స్వ తీ గ్రంథ మం డలి

కంభంవారి సత్రమువీధి

* *

రాజమహేంద్రవరము

నవలలు నవనాసభిరములగు నవలలు—ముచ్చటగున్న బొమ్మలతో—ముద్దలాలకు క్యాబిన్లో యిరుగును చక్కని నవల. నడుమ నడుమ చిన్న చిన్న అంతు లున్నవి. పెండ్లవడుచుండును. చందాదారులకు ప్రవేశమును నివారించుచుండు చందాదారు బకేసాని గు 7 8-0 ను ముందుగా పంపించుట ముఖ్యము. ఆన రీతిపగు మార్పులు గా పంపును.

ఇంతవరకు వెలువడిన గ్రంథములు

11 కేమసుందరి	1 8 0	25 కుంకుమపూజి	1 8 0	39 శిల్పహాసము	1 8 0
12 శిల్పహాసము	1 8 0	26 జుగిలము	1 8 0	40 భిష్మహాస్టము (1 వ భాగము)	1 8 0
13 లక్ష్మీప్రసాదము	1 8 0	27 మొగలాయీదర్బారు 2 భా	1 8 0	41 భిష్మహాస్టము (2 వ భాగము)	1 8 0
14 హస్తాశ్వాసము	1 8 0	28 హస్తాశ్వాసము	1 8 0	42 కంకితహాస్టము	1 8 0
15 భాస్ట (1 వ భాగము)	1 8 0	29 అనంగహాస్టము	1 8 0	43 సుంజీవి (1 వ భాగము)	1 8 0
16 భాస్ట (2 వ భాగము)	1 8 0	30 హస్తాశ్వాసము	1 8 0	44 సుంజీవి (2 వ భాగము)	1 8 0
17 కుంకుమ	1 8 0	31 మొగలాయీదర్బారు 3 భా	1 8 0	45 క్రాంతి	1 8 0
18 చిన్నకోడలు	1 8 0	32 కంకి	1 8 0	46 హస్తాశ్వాసము	1 8 0
19 హస్తాశ్వాసము	1 8 0	33 మొగలాయీదర్బారు 4 భా	1 8 0	47 కాశీభండము	1 8 0
20 పింగళాక్షము	1 8 0	34 కొహనూరు	1 8 0	48 సేనాక్రమము (1 వ భాగము)	1 8 0
21 మణిహాసము	1 8 0	35 అతీంద్ర మణిహా	1 8 0	49 సేనాక్రమము (2 వ భాగము)	1 8 0
22 మొగలాయీదర్బారు 1 భా	1 8 0	36 అపరీతి	1 8 0	50 దానీకన్య	1 8 0
23 కుంకుమచక్రము	1 8 0	37 అంతఃపురము (1 వ భాగము)	1 8 0		
24 రాజసుందరి	1 8 0	38 అంతఃపురము (2 వ భాగము)	1 8 0		

అ ను బంధములు

1 మృగ్యంతరింగిణి	0 12 0	9 యమునాబాయి	1 0 0	17 లలిత	1 0 0
2 అభిగిరి	0 12 0	10 శ్యామల	1 0 0	18 పెండ్లిదండ	1 0 0
3 భక్తికేషి	0 12 0	11 అంతరింగిణి (చిన్నకథలు)	1 0 0	19 కథాశ్వాసము	1 0 0
4 విడుగుని యువదేశములు	1 0 0	12 పాలపచ్చి	1 0 0	20 నాలుగుకథలు	1 0 0
5 కాంచనమాల	1 0 0	13 భాగ్యతక్తిభాసారం	1 0 0	21 నీ ప్రభుభక్తి	1 0 0
6 నీమంగళ	1 0 0	14 కథాశ్వాసము (చిన్నకథలు)	1 0 0	22 అదృష్టము (1 వ భాగము)	0 12 0
7 సుశీల	1 0 0	15 అంతరింగిణి	1 0 0	23 ఉదయం	0 12 0
8 శశిశిఖ	1 0 0	16 మాస్తి	1 0 0	24 భక్తికేషి	0 12 0

నాటకములు

1 మాంగి-ండేయ	0 12 0	5 మజహాను	1 0 0	9 దంపతులు	1 0 0
2 అహల్యాభావవిమోచనము	0 12 0	6 ముగ్ధాహాను	1 0 0	10 విజయవిజయం	1 0 0
3 మిహిరపతనము	1 0 0	7 దుర్గాదాసు	1 0 0	11 భక్తికేషి	1 0 0
4 నగమాల	1 0 0	8 చంద్రగుప్త	1 0 0		

ఈ గ్రంథములు రాజమండ్రిలో కలాభివర్ధన పరిషత్తులోను దొరకును.

ఇది సమ స్తద్రవ్యగుణములను అనుదిగ్గుముగ తేలియు జేయు అపూర్వగ్రంథరాజము. ఆంధ్రవైద్యలోకమునకు, నైద్యే తరులకును మిక్కిలి యుపయోగకర మగునటుల బ్రహ్మశ్రీ ఆయుర్వేదభూషణ భిష్మగ్వర పండిత ఏటూరి వాసుదేవ శాస్త్రి, ఏ. యం. ఏ. సి. గారిచే వ్రాయబడినది. ఇందు సందిగ్ధద్రవ్యములన్నియు నిర్ధారణచేయుటచే ప్రయరింపబడినవి. నూతనపరిశోధితద్రవ్యములు చేర్చబడినవి. వస్తువునందలి రసవీర్యవిపాకప్రభావములను గుణములను విడదీసి వస్తు ప్రాధాన్యము నిరూపింపబడినది.

కుంకుమపూవు :— కాశ్మీర - కుంకుమ -
Corcus-Salivus. Eng. Saffron.

ఇది కాశ్మీర దేశమునందును,
స్వరూపము హిరా దేశమునందును పుట్టు
సుగంధద్రవ్యము. దీని కేస

రము లెఱ్ఱగను, కొంచెము తెల్లగను యుండును.
రంగు వేయబడిన కుత్రిమ కుంకుమపూవు ౫౦౦
రులో గలదు. కుంకుమపూవు చేతిలో నెలిపిన
రంగంటుకొనక యుండినచో నది, అనల్లెనదని తెలి
యవలెను. నీటిలో వేసిన నీరు యెఱ్ఱగిడిన యుండును
నది శ్రేష్ఠమైనది. అనల్లెన కుంకుమపూవు కొంచెము
చమురుగలిగి యుండును.

ఇది కారము, చేప, కుచులు
గుణములు గలది. వేడిచేయు స్వభావము
గలది. విపాకమును కారపు

రుచిగ మారును. లఘుగుణము. వాతశిథిలములు
హరించును. దగ్గులు కట్టును. విషదోషములు శుభించు
చును. కంఠరోగములు, శలనోష్ణాలు పోవును.
వీర్యవృద్ధియు ధాతుపుష్టియును గలిగించును.
ముక్కు, చెవి, కన్ను, నోరు, శిరస్సు మొదలగు
సూర్యజ్వరగత రోగములను శుభించుచును.

అశ్వశీ-కృచ్ఛములకు :— కుం
కుమపూవు ద్రాక్ష రస
ముతో కలిపి త్రాగిన పర్వ
కృచ్ఛములు, అశ్వరులు శమించును. (చి. 26 అ.
చరకము.)

మాత్రరోధజ-ఉదావర్తమునకు :— కుంకుమపూవు
కషాయమును లోనికి త్రాగిన ఉదావర్తము
తగ్గును.

మాత్రాఘాతమునకు :— కుంకుమపూవు మెత్తగా
నూరి నీటిలో కలిపి దానిలో తనవేసి రాత్రి
నిలవయుంచి ప్రాతఃకాలమున త్రాగిన మాత్ర
కృచ్ఛములు తప్పక శమించును. (59 అ. సుశ్రు
తము)

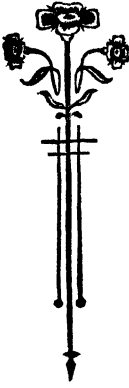
శిరోరోగములకు :— కుంకుమపూవును పంచదార
యును గలిపి ఆవునేతితో వేచి నన్యము చేయించి
యుపయోగించిన కనబొమలమధ్యను, కణతల
యందును, నేత్రములయందును, చెవులయం
దును, సూర్యావర్తకమును శూలయు నశించు
చును. (చక్రవర్తి)

బొల్లికి :— శేలవేరు నీటిలో నెలగదీసి ఆగంధ
ములో కుంకుమపూవు కలిపి బొల్లికి రాసిన
బొల్లులు తగ్గును. ముఖముపై మొటిమలుకూడ
తగ్గును.

ప్రసవస్త్రీ మైలర క్షోభనకు :— రెండు చిన్నముల
కుంకుమపూవును 6 రుచియములును కలిపి
నీళ్లతో నూరి ప్రసవస్త్రీ కచ్చిన గర్భక్షోభన
మొనరించి మైలర క్షమును నెడలించును. స్వర
మును కూడ రాకుండ కాపాడును.

నేత్రరోగములకు :— ఇంకుబగిలె గంధములో
కుంకుమపూవు కలిపి కంటిచుట్టును పట్టువేసిన
కంటివ్యాధులు తగ్గును. మరియు నిమ్మపండ్ల రస
ములో కరక్కాయ అరగదీసి దానిలో కుంకు
మపూవు కలిపి కంటిచుట్టు పట్టువేసిన నేత్రరోగ
ములు తగ్గును.

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులను

బాధలను కుదుర్చునని

తమకు తెలియును

అయిన తెలియవలసిన దేది !

నేడు దేశమంతటను కుక్క గొడుగుల
వలె తలలెత్తిన నకలు మందుల చూచి
మోసపోకుండుటయే !

బజారులలో కొనుటకు పూర్వము
మాట్రేడు మార్కు గుర్తులన్నిటిని జాగ్రత్త
గా పరిశీలించుడు.

గంధర్వకళ

రక్తపుష్టి, వీర్యవృద్ధి, నరములకు బిగి కలిగించు తియ్యని లేహ్యము

అనేకులకు మజల మగతనము కలిగించి మేవుపొందినది

గంధర్వకళ—యావనము సంఘటించును. శుక్లసప్తము కట్టును. పుంస్త్రవము పెంపుచేయును. కామాద్రేకము కలిగించును. సంభోగకృత్తి హెచ్చుచేయును. మనోల్లాసము కూర్చును. ఆనందము కలిగించును. ప్రమేహములను జయించును.

కీళ్ళనొప్పులు, దురదలు, తిమ్మెరలు, పోనాడుటలో గంధర్వకళ ప్రత్యేకకృత్తికలది. సవామేహములమీద ఇది చేయుపని అసాధారణమైనది. దీనిని ఎప్పుడును నేవించుచుండినచో ముసలితనము కనబడదు. ఏవ్యాధులును చేరవు. ఇది బాలెంతరాండ్రకును చాల మేలుచేయును. వారి శరీరములకు పూర్వపుబిగి కలిగించును. పాను రు 3-0-0

మలయచందనము

సెగరోగము నకు పేరు పొందిన ఔషధము

పోటీలలో నెగినది. సకళ్యను చూచి మోసపోకుడు

ఈ క్రూరవ్యాధివలన బాధపడువారికి మా మలయచందనము నాలుగువందల యేండ్లనుండి గురువభయరగా' వాడబడుచున్నది. ఇది సంస్థానములయందును రాజకుటుంబములయందును వాడుటకు కవిపెట్టబడినది. కావుననే పథ్యము లేదు. పిచికారీతో పనిలేదు. సెగరోగము తగిలినట్లు, మందు పుచ్చుకొనుచున్నట్లు యెవరికీ తెలియగూడదంటే మా మలయచందన మొక్కటే అందుకు తగినది. సకళ్లు బయలుదేరుచున్నవి. పరిశీలించుకొండ ఏ యాషధమును పుచ్చుకోవద్దు. గంధర్వఫార్మసీవారి మలయచందనమే కావలె నని కోరుడు. అనేక వైద్యులు సాంతమందులను విడిచి దీనిని వాడి విజయము, బహుమతులు పొందుచున్నారు. మూడుపూటలలో గుణమిచ్చును. ఎరుపు, తెలుపు, పచ్చసెగలకు ఇది రామబాణము. రస విష గంధకములు చేరిని మూలికాయోగము. ఇక్కడకు అక్కడకు పరుగెత్తక నేడే మాకు వ్రాయుడు.

డబ్బీ 9-8-0 దీని కనుపానము చందనలైలము ఔన్ను 3-0-0 రెండును ఖర్చులతో 1-0-0

నాగరఖండము

అత్యర్థములకు శూలలకు, పరిణామశూలకు చాలమందిది. ఆకలిలేకపోవుట, కడుపుడబ్బరము, నొప్పి, నోట నీళ్ళూరుట కడుపులో మంట, పొత్తికడుపులో పోటు, కండ్లమంట, ఓకిరింత, వాంతలు, పులిత్రేనుపులు, భస్మిక, అకుచి—వీటిని త్వరగా తగ్గించును. విడువకుండ ఒక్కసాన నేవించినచో ఎట్టి గురుపదార్థమైనను సులభముగా తగ్గవై, మరల ఆలి కరకరలాడును. రక్తపుష్టి కలిగించును. పాను రు 3-0-0

గంధర్వ ఫార్మసీ—ఇన్ని నో పేట, రాజమండ్రి

శాస్త్రీయోపధములు

వాసావలేహ్యము

ఉబ్బసముతో బాధపడుచున్న ఇది చాల ఉపయోగపడదు. మల బంధమును విప్పటలో దీని చాల పేరున్నది. ప్రేగులను శుద్ధి పరిచి, ఘనీభవించిన స్త్రోమమును కరిగించి, ఇది, తన్మూలంగా ఉబ్బ బాధాధిని నిర్మూలము చేయును. మరీన్ని యిది రక్తపీత్రము, ఉరః క్షతము, దగ్గులు, క్షయ-చీటికి గూడ ఆహానుపైసిది. సామాన్యంగా మల బంధముతో బాధపడుచున్న కందరికిని ఇది అత్యుపయోగ కరము.

పాను 1 కి 3-0-0

మహాభృంగరాజతైలము

నరసిని శృంగ్రుకలను నల్ల రుచును. శృంగ్రుకలను రాలనివ్వదు. చెవిపోట్లు కంటిజబ్బులు తగ్గించును. శిరోవ్యాధులను చేరనివ్వదు. శృంగ్రుకలను నల్లగను, మృదువుగను, పొడవుగను, గుబురుగను చేంచును. వాయురు దైలతో దినదినము బాధపడుచున్న దీనివలన కాళ్ళతలమును పొందగలరు. నమ్మకీ పైసిది

8 ట్రాన్సులు పీసా 2-0-0

గంధర్వదంతచూర్ణము

ఇది చూరు బూడిదలరకము కాదు. అయ్యుత్తదయోగము. దంతవ్యాధులను, ముఖవ్యాధులను పోగొట్టును. నోటి ఆరుచి, దుర్వాస, భూత, దంతములనుండి రక్తముపడుట తగ్గించును. ఘమ ఘమ కాదు చక్కని చూర్ణము.

డబ్బీ 0-4-0

ద్రాక్షారిష్టము

దగ్గు, దగర్పు, క్షయ, మున్నగు కఫవ్యాధులకు మంచిది, రక్త పీత్రము ఉరఃక్షతము, జయించును, కఫవ్యాధి వీడితులకు శోథమును తుట్టపరుచుటలో దీనికి ప్రత్యేకశక్తి యున్నది. లవంతులును, ఆరోగ్యవంతులును గూడ దీనిని ఎప్పుడును వాడుచుండినచో చాల పేలు చేయును. లవకారి. దియ్యనిమందు.

పాను. 1-8-0

వైక్రాంతభస్మము

కఫవ్యాధులలో చాల పనిచేయును. స్త్రోమశుభ్రము, మూత్రకృత్త్రములు తగ్గించును. వీర్యవృద్ధి, తేజస్సు కలిగించును. అనుపాన భేదములతో అనేక గుణములు కలిగించును.

కులము 2-0-0

రోగవివరాలు తెలుపువారికి ఔషధములు నిర్ణయించి పంపెదము.

గంధర్వఫార్మసీ-ఇన్నినపేట, రాజమండ్రి

మహాభృంగద్రవకలేహ్యము

మహారాజులు సుకుమారులు వాడెడిది ఔషధము. పైత్యమువలన కలిగే గకలబాధలను ఇది సమూలముగను శీఘ్రముగను దూరము చేయును. ఇది ఆమము పచనము చేసి, దుది పుట్టించి ఆకలి కరకర లాడించును. శరీరపుష్టి, వీర్యవృద్ధి కలిగించును. అనుపీత్రము, తూల, పొండుపు, వ్యాసకౌశలు, కామల, పిసన, గుల్మము, కంఠోగము లు వీటిని జయించును. మలబంధమును పోగొట్టుటలో దీనికి ప్రత్యేక శక్తి కలదు.

పాను 3-0-0

భృంగామలకతైలము

శిరస్సు వేడిగానుండుట, తలనొప్పి, కండ్లమంట, శిరోజములు తెల్లబడుట, రాలిపోవుట మున్నగు బాధలను అతితగ్గరిగా తగ్గించును. కండ్లకు చిలువ చేయును. చుండు పుట్టనీయదు. అసినదను తగ్గించి సుఖనిద్ర కలిగించును. శృంగ్రుకలను తుమ్మెదరక్కలకలె నల్లబరు చును. మరీన్ని కిర్రకూలులు, ఉన్నాదరక్కములు, ఆపస్మారములు తగ్గించును.

4 ట్రాన్సులు 0-10-0 పాను 3-0-0.

గంధర్వకస్తూరిమాత్రలు

చింటిపిల్లల జలుబు, దగ్గు, పడితేము, అతీరి, విరేచనములు, ఆకర్షి లేకపోవుట, అన్నహితవు లేకుండుట, పాలు త్రాగజేండుట, కడుపు ఉబ్బరము, కడుపునొప్పి, దోహలు, జ్వరము, అరొసుము అని శీఘ్రముగా తగ్గించును. బారెంతలకున్న మిక్కిలి పేలుచే యును.

పీసా 0-8-0

ధాతురంజని

సంభోగసమయమున శీఘ్రసలసము కాకుండునట్లు చేయుట ది తయారుచేయబడినది. దీనిని నేనించినచో పురుషుల కానందమును స్త్రీలకుప్రీతియునుకలుగును. ఇది స్త్రీసగ్యముచేయు ఆహాహాభద్రము వీర్యవృద్ధివను శోగ పురుషులు రాత్రి భోజనానంతరము నేనింజితా ను. ఒక్క గంటలో చెప్పినంత పని చేయును. 16 మాత్రలు 1-0-0

అయస్కాంతభస్మము

ఉబ్బు (నంజా) పొండుపు, క్షయ, వ్యాసకౌశలు, శిశ్మరలు తగ్గించును. రక్తశుద్ధి చేయుటలో చాల శక్తి కలది. బలము, కౌశి, వర్మస్సు, నరములకు దీని కలిగించును.

కులము 3-0-0

రాజమండ్రివరము : శ్రీ ఆర్జునవల్లభ ఔషధాధికారాధికారి నిరవధిత పక్ష ప్రచురణకు ముద్రితము

ప్రసాద ముఖ్యవ్యాఖ్యాతగానే ప్రచురించబడినది. గాంధీ-గౌరవము.

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి చిన్న కథలు

ఇవి యిప్పుడు సంపుటాలుగా ప్రకటిస్తున్నాము. మొదటి సంపుటం అచ్చులో ఉన్నది.

సైజు—డబుల్ క్రౌను ౧౬ పేజీలు

కాగితములు—దళసరివి

అక్షరాలు—పెద్దవి

బైండింగు—నగం కాలిక్

పేజీలు—౧౬ ౧-౧౮౬

నెల—ఎనిమిది అణాలు

చందాదార్ల పద్ధతి

ఈ సంపుటాలకు చందాదార్ల పద్ధతి ఏర్పడినది. ముందుగా చూడు రెండు రూపాయలు అందచేసేవారు చందాదార్లు. వారికి, పోస్టాఖర్చులు మేమే పెట్టుకుని ఈ సంవత్సరం ఆఖరులోగా నాలుగు సంపుటాలు పంపుతాము. మొదటి సంపుటం ముయినెలలో పంపుతాము.

ఇతరకు వెల ఎనిమిది అణాలే

కాని ఇతరకు పోస్టాఖర్చులు—పోస్టేజీ ౧-౨-౦ రిటెన్షన్ ౧-౩-౦, మని యార్డరుఖర్చులు ౧-౨-౦, మాకు రాసేకార్డు ౧-౦-౦ మొత్తం ౧-౭-౦ అం లే ఇతరకు, ఒక్కొక్క సంపుటానికి కాని తక్కువ ఒక రూపాయకు అవుతుంది. చందాదార్లకు ఎనిమిది అణాలు మాత్రమే అవుతుంది.

ఇప్పుటికి తయారుగా ఉన్న, శాస్త్రిగారి చిన్న కథలు ౨౦ సంపుటాలు అవుతాయని లెక్క తేలింది. ఈ మొదటి సంవత్సరములో మాత్రమే చందా ౨-౦-౦ సంపుటాలు నాలుగు. రెండో సంవత్సరంలో చందా ౩-౦-౦ సంపుటాలు అరు

కావలసినవారు ఈకింది అడ్రసుకు మనియార్డరు చేయవచ్చును

మానేజరు కలాభి వర్ధనీ పరివత్తు

ఇన్నిస్ పేట—రాజమండ్రి

